

Tartalom

III Előkészítő jogi aktusok

TANÁCS

2015/C 50/01	A Tanács (EU) 2/2015 álláspontja első olvasatban a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel A Tanács által 2014. december 9-én elfogadva ⁽¹⁾	1
2015/C 50/02	A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 2/2015 álláspontja első olvasatban a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	26

III

(Előkészítő jogi aktusok)

TANÁCS

A TANÁCS (EU) 2/2015 ÁLLÁSPONTJA ELSŐ OLVASATBAN

a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

A Tanács által 2014. december 9-én elfogadva

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2015/C 50/01)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére, valamint 114. cikkére az ezen irányelv 1. cikkének (3)–(13) bekezdésének és 2. cikkének (5)–(7) bekezdésének vonatkozásában,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 3. cikkének (4) bekezdése értelmében az egyes tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban legalább az adott tagállamban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10 %-a legyen. E cél elérésének egyik és várhatóan leginkább alkalmazott módja a bioüzemanyagot tartalmazó üzemanyag-keverékek előállítása.
- (2) Tekintettel az üvegházhatásúgáz-kibocsátás további csökkentésére irányuló uniós célkitűzésekre, valamint arra a tényre, hogy a kibocsátás jelentős hányada a közúti közlekedéshez használt üzemanyagokból származik, a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 7a. cikkének (2) bekezdése alapján a tagállamoknak arra kell kötelezniük az üzemanyag-, illetve energiaforgalmazókat, hogy 2020. december 31-ig legalább 6 %-kal csökkentsék az EU-ban a közúti gépjárművekben, a nem közúti önjáró munkagépekben, a mezőgazdasági és erdészeti traktorokban, valamint a belvízi, kedvtelési célú vízi járművekben használt üzemanyagokból származó, teljes élekciklusra és energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátást. A fosszilis üzemanyagok forgalmazói számára a fosszilis üzemanyagok üvegházhatásúgáz -kibocsátási intenzitásának csökkentésére rendelkezésre álló módszerek egyike a bioüzemanyagot tartalmazó üzemanyag-keverékek előállítása.

⁽¹⁾ HL C 198., 2013. július 10., 56. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. szeptember 11-i álláspontja (OJ C 357E., 2013. 12.6., 86.o.) és a Tanács 2014. december 9-i álláspontja első olvasatban. Az Európai Parlament ...-i álláspontja (és a Tanács ...-i határozata).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

- (3) A 2009/28/EK irányelv fenntarthatósági kritériumokat állapít meg a bioüzemanyagok és folyékony bio-energia-hordozók vonatkozásában, amelyek betartása az irányelvben megállapított célszámok teljesítésének részeként való elszámolás, valamint az állami támogatási programokban való részvételi jogosultság feltétele. A kritériumok többek között meghatározzák a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energia-hordozók használatával elérendő, a fosszilis üzemanyagok használatához viszonyított üvegházhatásúgáz -kibocsátásbeli megtakarítás minimális mértékét. A 98/70/EK irányelv ugyanilyen fenntarthatósági kritériumokat állapít meg a bioüzemanyagok tekintetében.
- (4) Ha egy legelőt vagy korábban élelmiszer- és takarmánynövény előállítására szolgáló mezőgazdasági területet bioüzemanyag-termelésre állítanak át, a nem üzemanyag iránti, továbbra is fennmaradó keresletet vagy a termelés intenzitásának növelését, vagy pedig más földterületek mezőgazdasági művelés alá vonásával kell kielégíteni. Az utóbbi esetben beszélünk a földhasználat közvetett megváltozásáról, amely – ha nagy mennyiségű szénkészlettel rendelkező földterület átalakításával jár – jelentős mértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátást vonhat maga után. A 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelvet ezért indokolt olyan rendelkezésekkel kiegészíteni, amelyek a földhasználat közvetett megváltozásának kérdését szabályozzák, mivel a bioüzemanyagokat ma elsősorban meglévő mezőgazdasági földterületeken termesztett növényekből állítják elő.
- (5) A bioüzemanyag iránti várható kereslet tagállami előrejelzései, valamint a különböző bioüzemanyag-alapanyagokhoz a földhasználat közvetett megváltozása kapcsán köthető kibocsátások becslései alapján valószínűsíthető, hogy az üvegházhatást okozó gázoknak a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátása jelentős mértékű, és részben vagy akár teljesen közömbösítheti az egyes bioüzemanyagok használata révén elérhető üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítást. Mindez annak tudható be, hogy 2020-ra a bioüzemanyagot várhatóan teljes egészében olyan földterületen termesztett növényekből állítják majd elő, amely az élelmiszer- és takarmány-piacokat szolgálhatná ki. Az ilyen jellegű kibocsátás csökkentése céljából célszerű különbséget tenni a növények különböző csoportjai, így az olajnövények, a cukornövények és gabonafélék, valamint más keményítőben gazdag növények között.
- (6) A feldolgozási maradványok szándékosan növelt, a fő termék rovására történő előállítására való ösztönzés elkerülése érdekében a feldolgozási maradványok fogalom meghatározásából ki kell zárni az olyan feldolgozási eljárás eredményeként létrejövő maradványokat, amelyet kimondottan e célból módosítottak.
- (7) A közlekedési ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséhez várhatóan folyékony megújuló energiaforrásokra lesz szükség. A fejlett, például hulladékokból vagy algákból előállított bioüzemanyagok használatával jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátás takarítható meg, mivel esetükben alacsony a földhasználat közvetett megváltozásának kockázata, és közvetlenül nem versenyeznek az élelmiszer-és takarmányipiaci növény előállítására szolgáló mezőgazdasági területért. Helyénvaló ennek megfelelően ezen fejlett bioüzemanyagok termelésének fokozását ösztönözni, ugyanis jelenleg a piacon nem állnak rendelkezésre nagy mennyiségben, részben azért, mert a már megszilárdult élelmiszernövény-alapú bioüzemanyag-technológiákkal kell versenybe szállniuk az állami támogatásokért. Az egyes tagállamoknak elő kell mozdítaniuk az ilyen fejlett bioüzemanyagok fogyasztását, mégpedig nemzeti szintű, jogilag nem kötelező erejű rész-célszámok azon kötelezettség keretében történő meghatározásával, melynek értelmében a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában való részaránya 2020-ban legalább az adott tagállamban közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás 10 %-a legyen. Célszerű továbbá, hogy a tagállamok beszámoljanak ezeknek a 2020-ra kitűzött nemzeti rész-célszámoknak a teljesítése terén elért eredményekről, és erről közlést tegyenek egy összefoglaló jelentést annak céljából, hogy fel lehessen mérni, hogy az ezen irányelv által bevezetett intézkedésekkel mennyire eredményesen csökkenthető a földhasználat közvetett megváltozásából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás kockázata a fejlett bioüzemanyagok előmozdítása révén. A fejlett bioüzemanyagok és azok alkalmazásának előmozdítása várhatóan az említett időpontot követően is fontos szerepet tölt majd be a közlekedés dekarbonizációjában és a karbonszegény közlekedési technológiák kifejlesztésében.
- (8) A földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátások becsült mennyisége közötti különbségek az eltérő adatbevitelből és az olyan mezőgazdasági fejleményekre vonatkozó, eltérő alapfeltevésekből fakadnak, mint például a mezőgazdasági terméshozamokkal és termelékenységgel kapcsolatos tendenciák, a társtermékek hozzárendelése, a megfigyelt globális földhasználat-változás és az erdőirtás aránya, amelyek nem állnak a bioüzemanyag-gyártók ellenőrzése alatt. A bioüzemanyag-alapanyagok legnagyobb részét az Unióban állítják elő, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő becsült kibocsátásokra viszont várhatóan az Unió kívül olyan területeken kerül majd sor, ahol a többletermelés megvalósítására valószínűleg alacsonyabb költségek mellett nyílik lehetőség. Az Unió kívüli, trópusi erdővel benőtt területek más földhasználati formára való átállítására és az Európai Unió kívüli tőzeglápok lecsapolására vonatkozó feltételezések különösen erőteljesen befolyásolják a biodízel olajnövényekből történő előállításával összefüggő, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő becsült kibocsátásokat, ezért nagyon fontos ezeknek az adatoknak és feltételezéseknek a – földterületek más földhasználati formára való átállításával és az erdőirtással kapcsolatos – mindenkor legfrissebb információk alapján történő felülvizsgálata, beleértve az e területeken a folyamatban lévő nemzetközi programok keretében elért eredmények rögzítését is.
- (9) A bioalapú ipari ágazatok hosszú távú versenyképességének biztosítása érdekében és összhangban az „Innováció a fenntartható növekedésért: az európai biogazdaság” című 2012. február 13-i bizottsági közleménnyel és az „erőforrás-hatékony Európa megvalósításának ütemterve” című 2011. szeptember 20-i bizottsági közleménnyel,

amelyek Európa-szerte az integrált és változatos termékszerkezettel rendelkező biofinomítók működését szorgalmazzák, a 2009/28/EK irányelvben előrevetített ösztönzőket célszerű oly módon megállapítani, hogy előnyhöz juttassák a bioüzemanyag célú felhasználáson kívül egyéb jelentős gazdasági értékkel nem rendelkező biomassza-alapanyagokat.

- (10) A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia nagyobb mértékű felhasználása – csakúgy, mint más energiaágazatok esetében – eszközül szolgálhat a közlekedési ágazatot érintő számos kihívás megoldásához is. Indokolt ezért további ösztönzést biztosítani a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energiának a közlekedési ágazatban való használatához, és oly módon megemelni a megújuló energiaforrásból előállított villamos energiának az elektromos vasúti és közúti járművek energiafogyasztásában képviselt részaránya kiszámításakor alkalmazandó szorzótényezőket, hogy ezáltal fokozódjon e járművek piacra bocsátása és piaci térnyerése.
- (11) A 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ elősegíti, hogy az Unió közelebb kerüljön a hulladékkezelés megelőzésére és a hulladék erőforrásként történő felhasználására törekvő „újrahasznosító társadalom” kialakításának céljához. A hulladékhierarchia prioritási sorrendet állapít meg a környezet szempontjából általánoságban a legelőnyösebb lehetőségek között a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok és politikák területén. A tagállamoknak támogatniuk kell az újrahasznosított anyagoknak a hulladékhierarchiával és az újrahasznosító társadalom kialakításának céljával összhangban történő felhasználását, és amennyiben lehetséges, nem szabad támogatniuk az ilyen újrahasznosított anyagok hulladéklerakóban való elhelyezését vagy elégetését. Egyes olyan alapanyagok, amelyek a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentenek, hulladéknak tekinthetők. Mindazonáltal ezek még mindig felhasználhatók lehetnek olyan egyéb célokra, amelyek magasabb prioritást képviselnek, mint a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiában szereplő energetikai hasznosítás. Ezért a tagállamoknak célszerű kellő figyelmet fordítaniuk a hulladékhierarchia elvére a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok előmozdítására irányuló ösztönzési intézkedéseikben, illetve az ilyen bioüzemanyagok előállításával kapcsolatban a családi lehetőségek minimalizálására irányuló intézkedéseikben is annak érdekében, hogy az ilyen bioüzemanyag-alapanyagok felhasználását célzó ösztönzők ne hassanak a hulladékcsökkentésre, az újrahasznosítás fokozására, valamint a rendelkezésre álló erőforrások hatékony és fenntartható kiaknázására irányuló erőfeszítések ellenében. A tagállamok a 2009/28/EK irányelv alapján tett jelentéseikben megemlíthetik az ennek érdekében hozott intézkedéseiket.
- (12) Az új létesítményekben előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítására vonatkozó minimális küszöbértékeket az általános üvegházhatásúgáz-mérleg javítása érdekében megemelni, illetve negatív ösztönzést kell alkalmazni az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítást biztosító létesítményekkel kapcsolatos további beruházások tekintetében. A küszöbérték megemlése a 2009/28/EK irányelv 19. cikke (6) bekezdése második albekezdésének megfelelően biztosítékot nyújt a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók előállítási kapacitásaiba történő beruházásokhoz.
- (13) 2020-ig a fejlett bioüzemanyag-fajtákra való váltás előkészítéseként és a földhasználat közvetett megváltozásából eredő általános hatások minimalizálása céljából célszerű korlátozni a 2009/28/EK irányelv VIII. mellékletének A. részében, illetve a 98/70/EK irányelv V. mellékletének A. részében meghatározott élelmiszernövényekből nyert bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiahordozóknak a 2009/28/EK irányelvben foglalt célértékek teljesítéséhez beszámítható mennyiségét, anélkül azonban, hogy egyúttal általánosan korlátoznánk az ilyen bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozókfelhasználását.
- (14) Az élelmiszernövényekből nyert bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiahordozóknak a 2009/28/EK irányelvben foglalt célértékek teljesítéséhez beszámítható mennyiségére vonatkozó korlát nincs hatással arra, hogy az egyes tagállamok szabadon eldönthessék, hogy milyen általuk választott úton érik el, hogy teljesüljön a hagyományos bioüzemanyagoknak az általános 10 %-os célértéken belüli arányára vonatkozó előírás. Ennek köszönhetően a 2013 vége előtt már üzemelő létesítményekben előállított bioüzemanyagok piaca továbbra is teljesen nyitott marad. Ez az irányelv ezért nincs hatással az ilyen létesítmények üzemeltetőinek jogos elvárásaira.
- (15) A földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás becslést mennyiségéről a bioüzemanyagokból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás kapcsán a 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelv szerinti, a Bizottság által végzett jelentéstétel alkalmával be kell számolni. A további földterületek bevonását nem igénylő alapanyagokból (például hulladékokból) készült bioüzemanyagokhoz nullás kibocsátási tényezőt kell rendelni.
- (16) Az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok esetében a termelékenység fokozását célzó rendszerek hiányában szokványosnak tekintett szinteken túlmutató, az intenzív kutatáson, a technológiai fejlődésen és a tudástranszferen keresztül a mezőgazdasági ágazatokban megvalósuló hozamnövekedés, valamint az olyan területeken megvalósuló másodvetés, amelyeket korábban nem használtak másodvetés céljára, hozzájárulhat a földhasználat közvetett megváltozása hatásainak enyhítéséhez. Amennyire e hatások enyhítésének mértéke nemzeti szinten,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

illetve projektszinten számszerűsíthető, az ezen irányelv keretében bevezetett intézkedések kétféleképpen is tükrözhetik a termelékenység terén elért javulást: egyrészt a földhasználat közvetett megváltozásából eredő alacsonyabb becsült kibocsátási értékeken keresztül, másrészt pedig a megújuló energiaforrásból származó energiának a közlekedés területén 2020-ra elérendő részarányához az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok által biztosított hozzájárulás révén.

- (17) Az önkéntes rendszerek egyre fontosabb szerephez jutnak abban, hogy a 98/70/EK irányelvben és a 2009/28/EK irányelvben foglalt fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést alátámasztó bizonyítékokat nyújtsanak. Ezért helyénvaló a Bizottságot megbízni azzal, hogy az önkéntes rendszerek számára – ideértve a Bizottság által a 98/70/EK irányelv 7c. cikkének (6) bekezdésével és a 2009/28/EK irányelv 18. cikke (6) bekezdésével összhangban már elismert rendszereket is – előírja a tevékenységükről való rendszeres jelentéstételt. E jelentéseket nyilvánosan közzé kell tenni az átláthatóság növelése és a Bizottság általi felügyelet javítása érdekében. Emellett ezek a jelentések ellátnák a Bizottságot az ahhoz szükséges információkkal, hogy a legjobb gyakorlatok megállapításának, valamint adott esetben a legjobb gyakorlatok további előmozdítására irányuló javaslat benyújtásának a céljából elkészíthesse jelentését az önkéntes rendszerek működéséről.
- (18) A belső piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében célszerű tisztázni, hogy milyen feltételek alapján kell alkalmazni a 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelvvel összhangban létrehozott, a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzését célzó valamennyi rendszer közötti kölcsönös elismerés elvét.
- (19) Az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok kapcsán általában felmerülnek a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében jelentkező kockázatok, de ez alól vannak kivételek is. A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell az olyan rendszerek kialakítását és alkalmazását, amelyekkel megbízhatóan igazolható, hogy az adott projekt keretében előállított, adott mennyiségű bioüzemanyag-alapanyag nem szorította ki az egyéb célokat szolgáló termesztést. Ez például abban az esetben fordulhat elő, amikor az előállított bioüzemanyagok mennyisége megegyezik azon többletermelés mennyiségével, amely a szokványos termelési mennyiségek meghaladását célzó, termelékenység-fokozó beruházások révén állítható elő, vagy amennyiben a bioüzemanyagok előállítása olyan földterületeken történik, amelyeken a földhasználat közvetlen megváltozása nem fejtett ki jelentős negatív hatást az adott földterület által már előzőleg is biztosított olyan ökoszisztéma-szolgáltatásokra, mint például a szénkészletek védelme és a biológiai sokféleség.
- (20) Indokolt egymáshoz igazítani az alapértelmezett értékek alkalmazásának szabályait, mert ezzel biztosítható a gyártás földrajzi helyétől független, egyenlő bánásmód a gyártók számára. Míg a harmadik országok használhatnak alapértelmezett értékeket, addig az uniós gyártóknak a jelenlegi szabályok szerint a tényleges értékeket kell alapul venniük, ha azok meghaladják az alapértelmezett értékeket vagy ha az adott tagállam elmulasztott jelentést benyújtani, ez pedig növeli adminisztratív terheiket. A jelenlegi szabályozás ezért egyszerűsítésre szorul annak érdekében, hogy az alapértelmezett értékek használata ne kizárólag a 2009/28/EK irányelv 19. cikkének (2) bekezdésében, illetve a 98/70/EK irányelv 7d. cikkének (2) bekezdésében említett listákon szereplő uniós földterületekre korlátozódjon.
- (21) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) hatálybalépésével a 2009/28/EK és a 98/70/EK irányelv alapján a Bizottságra ruházott hatásköröket az EUMSZ 290. és 291. cikkében foglaltakhoz kell igazítani.
- (22) A 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében végrehajtási hatáskört kell a Bizottságra ruházni. Az említett hatáskört a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (23) A 98/70/EK irányelvnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazítása érdekében, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a bioüzemanyag-előállítási módokat illetően a becsült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése, valamint az üzemanyagokra vonatkozó előírásokkal kapcsolatos engedélyezett elemző módszerek és a bioetanol tartalmú benzin esetében engedélyezett gőznyomáseltérés kiigazítása tekintetében.
- (24) A 2009/28/EK irányelvnek a műszaki és tudományos fejlődéshez való igazítása érdekében, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az azon bioüzemanyag-alapanyagokat és üzemanyagokat felsoroló jegyzék esetleges kibővítései tekintetében, amelyek esetében úgy kell tekinteni, hogy az említett irányelv 3. cikke (4) bekezdésében meghatározott célértékek teljesítéséhez való hozzájárulásuk az energiatartalmuk kétszeresének felel meg, továbbá a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók előállításának módjait illetően a becsült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése tekintetében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (25) Különösen fontos, hogy a Bizottság a 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelv kapcsán végzett előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és megszövegezése során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz történő egyidejű, időben és megfelelő módon történő továbbításáról.
- (26) A Bizottságnak a mindenkor legfrissebb és legkiválóbb tudományos eredmények alapján felül kell vizsgálnia, hogy milyen mértékben bizonyulnak hatékonyak az ezzel az irányelvvel bevezetett intézkedések a földhasználat közvetett megváltozásából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás korlátozása, valamint az e hatások további minimalizálását célzó módszerek alkalmazása szempontjából.
- (27) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával⁽¹⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely részletesen ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy az ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (28) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a közúti gépjárművekben és a nem közúti önjáró munkagépekben használt üzemanyagok egységes piacának biztosítását és az ilyen üzemanyagok felhasználásával összefüggésben a környezet minimális szintű védelmét a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (29) A 98/70/EK és a 2009/28/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 98/70/EK irányelv módosításai

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk az alábbi pontokkal egészül ki:

- „10. »keményítőben gazdag növények«: főként gabonafélék (függetlenül attól, hogy csak a magvakat használják-e fel vagy – mint például a silókukorica esetében – a növény egészét), gumós és gyökérnövények (például burgonya, csicsóka, édesburgonya, manióka (kasszava) és jamszgyökér), valamint kukoricafélék (például taró és tánia);
11. »a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok«: azok a bioüzemanyagok, amelyek alapanyagai a) nem szerepelnek az V. melléklet A. részének jegyzékében, vagy b) szerepelnek ugyan az V. melléklet A. részének jegyzékében, de előállításukra olyan rendszer keretében került sor, amely mérsékli a nem bioüzemanyag-előállítás céljait szolgáló természet kiszorítását, és amelyeket a 7b. cikkben foglalt, bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak megfelelően állítottak elő. E célból az alapanyagoknak csak a természet kiszorítása ilyen rendszer révén elért tényleges mérséklődésének megfelelő mennyiségei vehetők figyelembe. E rendszerek helyi szintű önálló projektként vagy a tagállam vagy harmadik ország teljes területére vagy annak egy részére kiterjedő szakpolitikai intézkedésként is működtethetők. A nem bioüzemanyag-előállítás céljait szolgáló természet kiszorítása akkor mérsékelhető, ha a rendszer a hatálya alá tartozó területen termelékenység-növekedést ér el ahhoz a szinthez képest, amely ilyen termelékenységjavító rendszer hiányában jellemzően megvalósult volna;
12. »feldolgozási maradvány«: olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárással közvetlenül előállítani szándékozott végtermék, ez az anyag nem a feldolgozási eljárás elsődleges célja, és az ilyen anyag előállítására az eljárást szándékosan nem módosították;
13. »mezőgazdasági, akvakultúra-, halászati és erdészeti maradványok«: olyan maradványanyagok, amelyeket közvetlenül a mezőgazdaság, az akvakultúra, a halászat, és az erdészet állít elő; a kapcsolódó iparágakból vagy feldolgozási folyamatokból származó maradványanyagokat nem foglalják magukban”.

2. A 7a. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

„(5) E cikk egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében végrehajtási jogi aktusokat fogad el az alábbiak meghatározása céljából:

- a) a bioüzemanyagoktól és villamos energiától eltérő tüzelőanyagok által a teljes életciklusuk alatt a környezetbe bocsátott üvegházhatású gázok mennyiségének kiszámítására szolgáló módszerek;
 - b) az e cikk (2) bekezdése alkalmazásában a 2010-ben a fosszilis tüzelőanyagokból származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatású gázkibocsátáson alapuló, a tüzelőanyagokra vonatkozó alapkövetelményeket 2011. január 1. előtt meghatározó módszerek;
 - c) az e cikk (4) bekezdésének a tagállamok általi végrehajtásához a lehető legegységesebb megközelítést biztosító szabályok;
 - d) az elektromos közúti járművek által képviselt részarány kiszámítására szolgáló módszerek, amelyeknek összhangban kell lenniük a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglaltakkal.”;
- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tagállamok az (1) bekezdés szerinti jelentéstétel keretében gondoskodnak arról, hogy az üzemanyag-forgalmazók évente jelentést tegyenek a tagállam által kijelölt hatóságnak a bioüzemanyag előállítási módjairól, az V. melléklet A. részében szereplő alapanyag-kategóriákból nyert bioüzemanyagok forgalmazott mennyiségéről, valamint a teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátásról [...]. A tagállamok ezeket az adatokat továbbítják a Bizottságnak”.

3. A 7b. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bioüzemanyagok használatával elért, az (1) bekezdésben említett célok tekintetében figyelembe vett üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli csökkenésnek legalább 60 %-nak kell lennie a ...-t (*)⁺ követően üzembe helyezett létesítményekben előállított bioüzemanyagok vonatkozásában. Egy létesítmény akkor tekintendő úgy, hogy »üzemel«, ha már fizikailag megkezdte a bioüzemanyagok előállítását.

A ...-án/-én (*) vagy azt megelőzően már üzemelő létesítmények esetében a bioüzemanyagok használatával elért, az (1) bekezdésben említett célok vonatkozásában figyelembe vett üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli csökkenésnek 2017. december 31-ig legalább 35 %-nak, 2018. január 1-től pedig legalább 50 %-nak kell lennie.

A bioüzemanyagok használatából eredő üvegházhatású gázkibocsátásbeli megtakarítást a 7d. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kell kiszámítani.”;

- b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdés első albekezdésének c) pontja egységes alkalmazása biztosításának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az annak meghatározását célzó kritériumokat és földrajzi térségeket, hogy mely gyepterületek tartoznak az említett pont hatálya alá. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

4. A 7c. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (3) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság az e bekezdés első két albekezdésében említett megfelelő és lényeges információk jegyzékének összeállítása céljából végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően. Így különösen, a Bizottság biztosítja, hogy ezen adatszolgáltatás ne jelentsen túlzott adminisztratív terhet általában a gazdasági szereplők, konkrétan pedig a mezőgazdasági kistermelők, termelői szervezetek és szövetkezetek számára.”;

- b) az (5) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A (4) bekezdésben említett önkéntes rendszerek (a továbbiakban: önkéntes rendszerek) rendszeresen, évente legalább egyszer közzéteszik a független auditot végző tanúsító szervek jegyzékét, feltüntetve, hogy az egyes tanúsító szervezetek mely szervezet vagy nemzeti hatóság ismerte el, illetve hogy azok mely szervezet vagy nemzeti hatóság ellenőrzése alatt állnak.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének időpontja.

Elsősorban a család megelőzése érdekében a Bizottság kockázatelemzést, illetve az e cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett jelentések alapján meghatározhatja a független auditra vonatkozó előírásokat, és ezen előírások alkalmazását kötelezővé teheti valamennyi önkéntes rendszer vonatkozásában. Ezt a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén kell megvalósítani. Ezekben a végrehajtási jogi aktusokban meg kell határozni azt is, hogy az önkéntes rendszereknek milyen határidőn belül kell az előírásokat végrehajtaniuk. A Bizottság hatályon kívül helyezheti az önkéntes rendszerek elismerésére vonatkozóan hozott határozatokat, amennyiben a szóban forgó önkéntes rendszerek az előírányzott időszakon belül nem teljesítik ezeket az előírásokat.”;

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (4) bekezdése alapján meghozott határozatokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az ilyen határozatok érvényességének időtartama legfeljebb öt év.

A Bizottságnak elő kell írnia, hogy az egyes önkéntes rendszerek közül azoknak, amelyekre vonatkozóan a (4) bekezdés alapján határozatot hoztak, ... (*) -ig és azt követően évente, minden év április 30-ig egy, az e bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott szempontok mindegyikére kiterjedő jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság számára. A jelentésnek általában az előző naptári évre kell kiterjednie. Az első jelentésnek ... (**) -t követő legalább hat hónapos időszakra kell kiterjednie. A jelentéstételi kötelezettség csak azokra az önkéntes rendszerekre vonatkozik, amelyek legalább 12 hónapja működnek.

A Bizottság ... (***) -ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben elemzi az e bekezdés második albekezdésében említett jelentéseket, és áttekinti azoknak a (4) bekezdésben említett megállapodások vagy azoknak az önkéntes rendszerek működését, amelyekre vonatkozóan e cikkel összhangban határozatot hoztak, valamint meghatározza a legjobb gyakorlatokat. A jelentésnek az elérhető legjobb információkon – így többek között az érdekelt felekkel folytatott konzultációkból származó információkon –, továbbá az érintett megállapodások vagy rendszerek alkalmazása során szerzett gyakorlati tapasztalatokon kell alapulnia.

A jelentésben általánosságban a következőket kell elemezni:

- a) az auditok függetlensége, módja és gyakorisága az e követelmények kapcsán a Bizottság által a szóban forgó önkéntes rendszer elfogadásáról szóló dokumentációban megfogalmazottakkal, valamint az ágazati legjobb gyakorlattal kapcsolatban,
- b) az előírásoknak való megfelelés feltárására és kezelésére szolgáló módszerek hozzáférhetősége, az e módszerek alkalmazásában szerzett tapasztalatok és e módszerek alkalmazásának átláthatósága, különös tekintettel a rendszer tagjai részéről elkövetett – vélt vagy valós – súlyos jogsértésekkel kapcsolatos helyzetek kezelésére,
- c) átláthatóság, különösen a rendszer hozzáférhetőségével kapcsolatban, az alanyagok származási országaiban és régióiban használt nyelveken elkészült fordítások elérhetősége, a tanúsítvánnyal rendelkező üzemeltetők és a vonatkozó tanúsítványok listájának hozzáférhetősége és az audit jelentések hozzáférhetősége,
- d) az érdekelt felek bevonása, különös tekintettel a határozathozatal megelőzően az őslakos és helyi közösségekkel a rendszer kidolgozása és felülvizsgálata, valamint az auditok során folytatott konzultációra, valamint az általuk tett észrevételekre adott válaszokra;
- e) a rendszer általános megbízhatósága, különösen az ellenőrök és a rendszer megfelelő szerveinek akkreditálására, képzésére és függetlenségére vonatkozó szabályok fényében,
- f) a rendszer piaci aktualizálása, tanúsítvánnyal ellátott alanyagok és bioüzemanyagok mennyisége származási országonként és típusonként, a résztvevők száma,
- g) a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről a rendszer által a tag(ok)nak nyújtott igazolások nyomon követésére szolgáló olyan mechanizmus bevezetésének egyszerűsége és hatékonysága, amely a család tevékenységek megelőzésének eszközéül szolgál, különös tekintettel a vélt család, illetve adott esetben egyéb szabálytalanság felfedésére, kezelésére és nyomon követésére, valamint a felfedett családok és szabálytalanságok eseteinek számára;

és ezen belül különösen:

- h) lehetőségek arra, hogy a szervezeteket felhatalmazzák arra, hogy a tanúsító szervezetet elismerjék és ellenőrizzék;
- i) a tanúsító szervek elismerésének és akkreditációjának feltételei;
- j) a tanúsító szervek ellenőrzésének szabályai.

(*) Egy évvel az ezen irányelv hatálybalépését követően.

(**) Ezen irányelv elfogadásának időpontja.

(***) 18 hónappal az ezen irányelv hatálybalépését követően.

A tagállamok nemzeti rendszerüket bejelenthetik a Bizottságnak. A Bizottság e rendszereket elsősorban értékeli. Az ily módon bejelentett nemzeti rendszerek az ezen irányelv által meghatározott feltételeknek való megfelelésére vonatkozó határozatot – a bioüzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok teljesülésének ellenőrzésére szolgáló rendszerek kölcsönös két- és többoldalú elismerésének a megkönnyítése érdekében – a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Amennyiben a határozat kedvező, az e cikkel összhangban létrehozott rendszerek nem utasíthatják el az adott tagállamok rendszereinek kölcsönös elismerését.”;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezése alapján a Bizottság megvizsgálja valamely bioüzemanyag-forrás tekintetében a 7b. cikk alkalmazását, és a kérelem beérkezésétől számított hat hónapon belül – a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően – határozatot hoz arról, hogy az érintett tagállam a szóban forgó forrásból származó bioüzemanyagot figyelembe veheti-e a 7a. cikk alkalmazásában.”.

5. A 7d. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3), (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok (2) bekezdésében említett jelentésekben, az Unión kívüli területek pedig a (2) bekezdésben említettekkel egyenértékű és az illetékes szervek által készített jelentésekben tájékoztatják a Bizottságot a mezőgazdasági nyersanyagok természetéből származó jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátásról.

(4) A Bizottság – a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus útján – megállapíthatja, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett jelentések pontos adatokat tartalmaznak az említett területeken szokványos bioüzemanyag-alapanyagok természetéből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás mértékének meghatározására, a 7b. cikk (2) bekezdésében említett célok vonatkozásában.

(5) A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig, majd ezt követően két évente jelentést készít a IV. melléklet B. és E. részében szereplő becült jellemző és alapértelmezett értékekről, különös figyelmet fordítva a közlekedésből és a feldolgozásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra.

Amennyiben az első albekezdésben említett jelentésekben foglaltak azt jelzik, hogy a IV. melléklet B. és E. részében szereplő becült jellemző és alapértelmezett értékeket a legfrissebb tudományos eredmények alapján esetleg ki kell igazítani, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

b) a (6) bekezdést el kell hagyni;

c) a (7) bekezdés első, második és harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja a IV. mellékletet azzal a céllal, hogy – amennyiben indokolt – beillesse az ugyanezen vagy más nyersanyagok esetében alkalmazandó, további bioüzemanyag-előállítási módokra vonatkozó értékeket. A felülvizsgálat során mérlegeli a IV. melléklet C. részében meghatározott módszertan módosítását is, különösen az alábbiak tekintetében:

- a hulladékok és a maradékanyagok számításba vételének módszere,
- a társtermékek számításba vételének módszere,
- a kogeneráció számításba vételének módszere; valamint
- a mezőgazdasági haszonnövény-maradványok társtermékként való elismerése.

A hulladék növényi vagy állati eredetű olajból készült biodízelre vonatkozó alapértelmezett értékeket a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni. Amennyiben a felülvizsgálat eredményeként a Bizottság azt állapítja meg, hogy a IV. mellékletet ki kell egészíteni, a Bizottság felhatalmazást kap a 10a. cikk szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, a IV. melléklet A., B., D. és E. részében szereplő, becült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése – de nem törlése vagy módosítása – érdekében, azon bioüzemanyag-előállítási módok tekintetében, amelyekre vonatkozóan az említett melléklet még nem tartalmaz konkrét értékeket.”;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Amennyiben az a IV. melléklet C. része 9. pontja egységes alkalmazásának biztosítása érdekében szükséges, a Bizottság részletes műszaki előírásokat és fogalom meghatározásokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

6. A 7e. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó, az ezen irányelv 7b. cikke (7) bekezdésében, 7c. cikke (2) bekezdésében, 7c. cikke (9) bekezdésében, 7d. cikke (4) és (5) bekezdésében említett jelentéseket, valamint az ezen irányelv 7c. cikke (3) bekezdése első és ötödik albekezdésének és 7d. cikke (2) bekezdésének értelmében előterjesztett jelentéseket és információkat a 2009/28/EK irányelv és ezen irányelv alkalmazásában készítik és küldik el. ”.

7. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok a benzin esetében az I., a dízelüzemanyagok esetében pedig a II. mellékletben említett analitikai módszerek alapján figyelemmel kísérik a 3. és a 4. cikkben foglalt követelmények betartását.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok minden év augusztus 31-ig benyújtják az előző naptári évre vonatkozó nemzeti üzemanyag-minőségi adatokról szóló jelentést. A Bizottság egy, a 11. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus révén egységes mintát dolgoz ki a nemzeti üzemanyag-minőségi adatok összesítésének a benyújtására. Az első jelentést 2002. június 30-ig kell benyújtani. 2004. január 1-jétől a jelentés formátumának meg kell felelnie a vonatkozó európai szabványban meghatározott formátumnak. Ezenkívül a tagállamok jelentést készítenek a területükön forgalmazott benzin és dízelüzemanyagok teljes mennyiségéről, valamint a legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú ólmozatlan benzin- és dízelüzemanyagok forgalmazott mennyiségéről. A tagállamok éves jelentést készítenek továbbá a területükön forgalmazott, legfeljebb 10 mg/kg kéntartalmú benzin és dízelüzemanyagok földrajzilag megfelelően kiegyensúlyozott eloszlásban való hozzáférhetőségéről.”.

8. A 8a. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett vizsgálati módszer alkalmazásával végzett értékelés fényében az Európai Parlament és a Tanács – a Bizottság jogalkotási javaslata alapján – felülvizsgálhatja a tüzelőanyagok MMT-tartalmára vonatkozóan a (2) bekezdésben meghatározott korlátozást.”.

9. A 9. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„k) az előállítási módokat, a forgalmazott mennyiségeket és a teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást, ideértve az Unióban fogyasztott bioüzemanyagoknak az V. melléklet szerinti, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő gázkibocsátás becsült előzetes középértékeit és az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományt. A Bizottság közzéteszi a földhasználat közvetett megváltozásából eredő gázkibocsátás becsült előzetes értékeit, valamint az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományra vonatkozó adatokat.”.

10. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„Az engedélyezett analitikai módszerek és a gőznyomás engedélyezett eltérése kiigazítására szolgáló eljárás”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 10a. cikknek megfelelően, az engedélyezett analitikai módszerek kiigazításához szükséges mértékben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. és a II. mellékletben említett európai szabványok felülvizsgálataival való összhang biztosítása érdekében. A Bizottság felhatalmazást kap továbbá arra, hogy a 10a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy a benzinek etanoltartalmára vonatkozóan a III. mellékletben kPa-ban kifejezett gőznyomás megengedett eltérését a 3. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározott határértéken belül kiigazítsa. Ezek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem érinthetik a 3. cikk (4) bekezdése alapján megadott mentességeket.”.

11. Az irányelv a következő. cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 7d. cikk (7) bekezdésében és a 10. cikk (1) bekezdésében említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ...-tól/től (*) kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7d. cikk (7) bekezdésében és a 10. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 7d. cikk (7) bekezdése és a 10. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”.

12. A 11. cikk helybe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A (2) bekezdésben említett esetek kivételével a Bizottságot az üzemanyagok minőségével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) A 7b., 7c. és 7d. cikkek alapján a bioüzemanyagok fenntarthatóságával kapcsolatos ügyekben a Bizottságot a 2009/28/EK irányelv 25. cikke (2) bekezdésében említett, a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók fenntarthatóságával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottságok nem nyilvánítanak véleményt, az Európai Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”

13. Ezen irányelv I. mellékletével összhangban a IV. melléklet módosul, és beillesztésre kerül az V. melléklet.

2. cikk

A 2009/28/EK irányelv módosításai

A 2009/28/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk második bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„p) »hulladék«: 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikkének 1. pontjában szereplő fogalom meghatározást kell alkalmazni. Nem tartoznak e fogalom meghatározás alá az említett fogalom meghatározásnak való megfelelés érdekében szándékosan módosított vagy szennyezett anyagok;

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát.

- q) »keményítőben gazdag növények«: főként gabonafélék (függetlenül attól, hogy csak a magvakat használják-e fel vagy – mint például a silókukorica esetében – a növény egészét), gumós és gyökérnövények (például burgonya, csicsóka, édesburgonya, manióka (kasszava) és jamszgyökér), valamint kukoricafélék (például taró és tánia);
- r) »lignocellulóz-tartalmú anyagok«: ligninből, cellulózból és hemicellulózból álló anyagok, mint például az erdőkből, a fás szárú energianövényekből, illetve erdészeti iparágak maradék-, illetve hulladékanyagából származó biomassza;
- s) »nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagok«: főként cellulózból és hemicellulózból álló, a lignocellulóz-tartalmú anyagoknál alacsonyabb lignintartalmú anyagok olyan anyagok. Ide tartozik többek között: élelmiszer- és takarmánynövény-maradékanyagok (például szalma, kukoricaszár, hüvely és héj), alacsony keményítőtartalmú, a fűfélék közé tartozó energianövények (például vesszős köles, elefántfű, óriásnád), ipari maradékanyagok (például olyan élelmiszer- és takarmánynövények, amelyekből kisajtolták a növényi olajokat, kivonták a cukrokat, a keményítőt és a fehérjét) és biohulladékból származó anyagok;
- t) »feldolgozási maradvány«: olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárással közvetlenül előállítani szándékozott végeredmék; ez az anyag nem a feldolgozási eljárás elsődleges célja, és az ilyen anyag előállítására az eljárást szándékosan nem módosították;
- u) »mezőgazdasági, akvakultúra-, halászati, és erdészeti maradványok«: olyan maradványanyagok, amelyeket közvetlenül a mezőgazdaság, az akvakultúra, a halászat és az erdészet állít elő; a kapcsolódó iparágakból vagy feldolgozási folyamatokból származó maradványanyagokat nem foglalják magukban;
- v) »földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók«: azok a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, amelyek alapanyagai nem szerepelnek az VIII. melléklet A. részének jegyzékében, vagy szerepelnek ugyan az VIII. melléklet A. részének jegyzékében, de előállításukra olyan rendszer keretében került sor, amely mérsékli a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók előállításától eltérő célokat szolgáló termesztés kiszorítását, és amelyek előállítása a 17. cikkben szereplő, a bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumokkal összhangban történt. E célból az alapanyagoknak csak a terméskiszorítás ilyen rendszer révén elért tényleges mérséklődésének megfelelő mennyiségei vehetők figyelembe. E rendszerek helyi szintű önálló projektként vagy a tagállam vagy harmadik ország teljes területére vagy annak egy részére kiterjedő szakpolitikai intézkedésként is működtethetők. A nem bioüzemanyag vagy folyékony bio-energiahordozó előállítását szolgáló termesztés kiszorítása akkor mérsékelhető, ha a rendszer a hatálya alá tartozó területen termelékenységnövekedést ér el ahhoz a szinthez képest, amely ilyen termelékenységmentesítő rendszer hiányában jellemzően megvalósult volna.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdésében említett célértékeknek való megfelelés érdekében a gabonafélékből és egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor-, illetve olajnövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók maximális összesített részaránya nem haladhatja meg a (4) bekezdés d) pontjában meghatározott maximális részaránynak megfelelő energiamennyiséget.”;

- b) a (4) bekezdés második albekezdése a következőképpen módosul:

- i. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) az első albekezdés alkalmazásában a nevező, vagyis a közlekedésben felhasznált energia teljes mennyiségének kiszámításához kizárólag a közúti és vasúti közlekedésben felhasznált benzin, dízelolaj, bioüzemanyagok és villamos energia számítandó be, beleértve a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok előállítására használt villamos energiát is;”

- ii. a b) pont a következő mondattal egészül ki:

„Ez a pont nem érinti e cikk d) pontjának és a 17. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazását;”

iii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az a) és a b) pont alkalmazásában a megújuló energiaforrásból előállított és bármilyen típusú elektromos közúti jármű által fogyasztott, illetve a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok előállítására felhasznált villamos energia részarányának kiszámításánál a tagállamok választhatnak a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia átlagos uniós részarányának vagy a megújuló energiaforrásból előállított villamos energia átlagos saját országbeli, a szóban forgó évnél két évvel korábbi részarányának alkalmazása között. Ezenkívül az elektromos vasúti járművek által fogyasztott, megújuló energiaforrásból előállított villamos energia kiszámításakor a fogyasztás a megújuló energiaforrásból előállított villamosenergia-input energiatartalma 2,5-szeresének tekintendő. A b) pontban említett elektromos közúti járművek által fogyasztott, megújuló energiaforrásból előállított villamos energia kiszámításakor a fogyasztás a megújuló energiaforrásból előállított villamosenergia-input energiatartalma ötszörösének tekintendő;”

iv. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„d) a számlálóban foglalt bioüzemanyagok kiszámításánál a gabonafélékből és egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor-, illetve olajnövényekből előállított bioüzemanyagok által képviselt energia-részarány nem haladhatja meg a tagállamokban közlekedési célra 2020-ban felhasznált végső energiafogyasztás 7 %-át;

e) a tagállamok törekednek azon célkitűzés megvalósítására, hogy a területükön elfogyasztott, a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból és más üzemanyagokból előállított bioüzemanyagok mennyisége legalább egy bizonyos részarányt elérjen. Ennek érdekében minden egyes tagállam meghatároz egy nemzeti célértéket, amelyet törekszik elérni. E cél tekintetében a referenciaérték a megújuló energiaforrásokból előállított energiának 2020-ban a közlekedés valamennyi formájában való részarány 0,5 százalékpont energiatartalom tekintetében, amely a célt a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és az ott felsorolt más üzemanyagok alkalmazásával kell teljesíteni, amelyek esetében az energiatartalom az alábbi f) pont és a IX. melléklet A. része értelmében kétszeresnek tekintendő. Ezen túlmenően, a IX. mellékletben nem szereplő, az illetékes nemzeti hatóságok által hulladéknak, maradványanyagnak, nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagnak vagy lignocellulóz-tartalmú anyagnak tekintett alapanyagokból előállított bioüzemanyagokat a nemzeti célérték teljesítése céljából be lehet számítani abban az esetben, ha azokat már a 2014/.../EU (*) európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) elfogadása előtt, meglévő létesítményekben használják.

A tagállamok – az alábbi okok közül egynek vagy többnek az alapján – a 0,5 százalékpontos referenciaértéknél alacsonyabb nemzeti célértéket is meghatározhatnak:

i. objektív tényezők, például a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból és más üzemanyagokból előállított bioüzemanyagok fenntartható előállításával kapcsolatos korlátozott lehetőségek, illetve az ilyen bioüzemanyagoknak a – gazdaságos áron – korlátozott beszerezhetősége a piacon, figyelembe véve a 2014/.../EU irányelv (*) 3. cikkének (1) bekezdésében említett bizottsági jelentés megállapításait;

ii. a közlekedési célú üzemanyagok nemzeti piacának sajátos technikai vagy éghajlati jellemzői, például a gépjárműpark összetétele és állapota; vagy

iii. olyan nemzeti szakpolitikák, amelyek arányos mértékű pénzügyi forrásokat irányoznak elő a megújuló energiaforrásból előállított energia közlekedésben történő alkalmazásának az ösztönzésére.

A Bizottság közzéteszi a következőket:

— a tagállamok nemzeti célértékei és adott esetben a nemzeti célértéknek a referenciaértéktől való eltérésének az indokai, a tagállamok 2014/.../EU irányelv (*) 4. cikkének (2) bekezdése szerinti bejelentései alapján,

— összefoglaló jelentés a tagállamoknak a nemzeti célértékeik teljesítése terén elért eredményeiről.

f) A IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok esetében az energiatartalom kétszeresnek tekintendő.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/.../EU irányelve (...) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról (HL ...).”;

(*) Ezen irányelv száma.

c) a (4) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság 2017. december 31-ig szükség esetén olyan javaslatot nyújt be, amely – bizonyos feltételek teljesülése esetén – lehetővé teszi a megújuló energiaforrásokból előállított, bármilyen típusú elektromos jármű meghajtására, illetve a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok előállítására használt villamos energia teljes mennyiségének a beszámítását.”;

d) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok esetében úgy kell tekinteni, hogy az (1), a (2) és az e bekezdésében meghatározott célértékek teljesítéséhez való hozzájárulásuk az energiartartalmuk kétszeresének felel meg.”;

e) a cikk a következő új bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az egyes szállítmányok Unión belüli többszöri elszámolása kockázatának minimalizálása érdekében a tagállamok és a Bizottság a nemzeti rendszerek közötti, valamint a nemzeti rendszerek és a 18. cikk szerint létrehozott önkéntes rendszerek közötti együttműködés megerősítésére törekednek, amely adott esetben az adatok megosztását is magában foglalja. Annak megelőzése érdekében, hogy egyes anyagokat szándékosan úgy módosítsanak vagy azért váljanak meg tőlük, hogy a IX. melléklet hatálya alá tartozzanak, a tagállamok ösztönzik olyan rendszerek kifejlesztését és alkalmazását, amelyek az értéklánc teljes hosszában nyomon követik az alapanyagokat és a belőlük készült bioüzemanyagokat. A tagállamok biztosítják, hogy csalás esetén megfelelő intézkedésre kerüljön sor. Minden tagállam 2017. december 31-ig, majd ezt követően két évente jelentést készít az általa hozott intézkedésekről, feltéve hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia előmozdítása és használata terén elért előrehaladásról készített jelentéseik keretében még nem szolgáltak – a 22. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban – ezzel egyenértékű tájékoztatással a rendszer megbízhatóságára és csalás elleni védelmére vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 25a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alapanyagok IX. melléklet A. részében foglalt jegyzékének további alapanyagokkal való kibővítése céljából, azonban a felhatalmazás az alapanyagok jegyzékéből való eltávolítására nem terjed ki. A Bizottság a IX. melléklet A. részének jegyzékébe felveendő minden egyes alapanyagra vonatkozóan külön felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el. Mindegyik felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak egy, a mindenkori legújabb tudományos és technikai haladásról készült elemzésen kell alapulnia, amely megfelelően figyelembe veszi a hulladékhierarchia alapelveit, és alátámasztja azt a következtetést, hogy a szóban forgó alapanyag nem teremt további földterületek bevonása iránti igényt, illetve nem jár-e jelentős mértékű torzító hatásokkal a (mellék-)termékek, hulladékok vagy maradványanyagok piacain, továbbá hogy érdemi üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítást eredményez a fosszilis tüzelőanyagokhoz képest, és nem jár a környezetet és a biológiai sokféleséget érintő negatív hatások kockázatával.”

3. Az 5. cikk (5) bekezdését el kell hagyni.

4. A 6. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megállapodásokat köthetnek megújuló energiaforrásból előállított, meghatározott mennyiségű energiának az egyik tagállamból a másik tagállamba történő statisztikai átruházásáról. Az átruházott mennyiséget:

a) le kell vonni a megújuló energiaforrásból előállított energia azon mennyiségéből, amelyet az átruházást végrehajtó tagállam általi, a 3. cikk (1), (2) és (4) bekezdésében szereplő követelményeknek való megfelelés mérése során figyelembe vesznek, valamint

b) hozzá kell adni a megújuló energiaforrásból előállított energia azon mennyiségéhez, amelyet az átruházást fogadó tagállam általi, a 3. cikk (1), (2) és (4) bekezdésében szereplő követelményeknek való megfelelés mérése során figyelembe vesznek.

(2) A 3. cikk (1), (2) és (4) bekezdése tekintetében az e cikk (1) bekezdésében említett megállapodások időtartama egy vagy több év lehet. A Bizottságot minden olyan év végét követően legkésőbb három hónappal tájékoztatni kell a megállapodásokról, amelyben azok hatályosak voltak. A Bizottsághoz eljuttatott tájékoztatásnak tartalmaznia kell az érintett energia mennyiségét és árát.”.

5. A 17. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiatorozók használatával elért, az (1) bekezdésben említett célok tekintetében figyelembe vett üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésének legalább 60 %-nak kell lennie a ... (*) -t követően üzembe helyezett létesítményekben előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiatorozók vonatkozásában. Egy létesítmény akkor tekintendő úgy, hogy »üzemel«, ha már fizikailag megkezdte a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiatorozók előállítását.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát.

A ...-án/-én (*) vagy azt megelőzően már üzemelő létesítmények esetében a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatával elért, az (1) bekezdésben említett célok vonatkozásában figyelembe vett üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenésének 2017. december 31-ig legalább 35 %-nak, 2018. január 1-jétől pedig legalább 50 %-nak kell lennie.

A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkenését a 19. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kell kiszámítani.”;

b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az e bekezdés első albekezdése c) pontja egységes alkalmazása biztosításának érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az annak meghatározását célzó kritériumokat és földrajzi térségeket, hogy mely gyepterületek tartoznak az említett pont hatálya alá. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.”.

6. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság az e bekezdés első két albekezdésében említett megfelelő és lényeges információk jegyzékének összeállítása céljából végrehajtási jogi aktusokat fogad el a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében. Így különösen, a Bizottság biztosítja, hogy ezen adatszolgáltatás ne jelentsen túlzott adminisztratív terhet általában a gazdasági szereplők, konkrétan pedig a mezőgazdasági kistermelők, termelői szervezetek és szövetkezetek számára.”;

b) a (4) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság megállapíthatja, hogy a biomasszatermékek előállítására vonatkozó szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek pontos adatokkal szolgálnak a 17. cikk (2) bekezdésének céljait illetően, és/vagy hogy e rendszerek használatával igazolható, hogy a bioüzemanyagok vagy a folyékony bio-energiahordozók szállítmányai megfelelnek a 17. cikk (3) (4) és (5) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak, és/vagy hogy szándékosan nem módosítottak úgy anyagokat vagy nem váltak meg tőlük azért, hogy a szállítmány vagy annak egy része a IX. melléklet hatálya alá tartozzon. A Bizottság megállapíthatja, hogy az említett rendszerek pontos adatokkal szolgálnak a kritikus helyzetekben alapvető ökoszisztéma-szolgáltatásokat (például vízgyűjtővédelmet és eróziógátlást) biztosító területek megőrzése, a talaj, a víz és a levegő védelme, a degradálódott földterületek helyreállítása, valamint a vízhiánnyal küzdő területeken a túlzott vízfogyasztás elkerülése érdekében foganatosított intézkedésekkel és a 17. cikk (7) bekezdésének második albekezdésében említett kérdésekkel kapcsolatos tájékoztatás céljára. A Bizottság a 17. cikk (3) bekezdése b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában elismerheti továbbá a nemzetközi megállapodások által elismert vagy kormányközi szervezetek, illetve a Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) által készített jegyzékekben szereplő ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területeket.”;

c) az (5) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A (4) bekezdésben említett önkéntes rendszerek (a továbbiakban: önkéntes rendszerek) rendszeresen, évente legalább egyszer közzéteszik a független auditot végző tanúsító szervek jegyzékét, feltüntetve, hogy az egyes tanúsító szervezetek mely szervezet vagy nemzeti hatóság ismerte el, illetve hogy azok mely szervezet vagy nemzeti hatóság ellenőrzése alatt állnak.

Elsősorban a csalás megelőzése érdekében a Bizottság kockázatértékelés, illetve az e cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett jelentések alapján pontosan meghatározhatja a független auditra vonatkozó előírásokat, és ezen előírások alkalmazását kötelezővé teheti valamennyi önkéntes rendszer vonatkozásában. Ezt a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusok révén kell megvalósítani. Ezekben a végrehajtási jogi aktusokban a Bizottság meghatározza azt is, hogy az önkéntes rendszereknek milyen határidőn belül kell az előírásokat végrehajtaniuk. A Bizottság hatályon kívül helyezheti az önkéntes rendszerek elismerésére vonatkozóan hozott határozatokat, amennyiben a szóban forgó önkéntes rendszerek az előírt időszakon belül nem teljesítik ezeket az előírásokat.”;

d) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (4) bekezdése alapján meghozott határozatokat a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az ilyen határozatok érvényességének időtartama legfeljebb öt év.

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát.

A Bizottságnak elő kell írnia, hogy az egyes önkéntes rendszerek közül azoknak, amelyekre vonatkozóan a (4) bekezdés alapján határozatot hoznak, ... (*) -ig és azt követően évente, minden év április 30-ig egy, az e bekezdés harmadik albekezdésben meghatározott szempontok mindegyikére kiterjedő jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság számára. A jelentésnek általában az előző naptári évre kell kiterjednie. Az első jelentésnek ... (**)-t követő legalább hat hónapos időszakra kell kiterjednie. A jelentéstételi kötelezettség csak azokra az önkéntes rendszerekre vonatkozik, amelyek legalább 12 hónapja működnek.

A Bizottság ... (***) -ig és azt követően a 23. cikk (3) bekezdése szerinti jelentései keretében jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben elemzi az e bekezdés második albekezdésben említett jelentéseket, és áttekinti azoknak a (4) bekezdésben említett megállapodások vagy azoknak az önkéntes rendszerek működését, amelyekre vonatkozóan e cikkel összhangban határozatot hoztak, valamint meghatározza a legjobb gyakorlatokat. A jelentésnek az elérhető legjobb információkon – így többek között az érdekelt felekkel folytatott konzultációkból származó információkon –, továbbá az érintett megállapodások vagy rendszerek alkalmazása során szerzett gyakorlati tapasztalatokon kell alapulnia.

A jelentésben általánosságban a következőket kell elemezni:

- a) az auditok függetlensége, módja és gyakorisága az e követelmények kapcsán a Bizottság által a szóban forgó önkéntes rendszer elfogadásáról szóló dokumentációban megfogalmazottakkal, valamint az ágazati legjobb gyakorlattal kapcsolatban,
- b) az előírásoknak való nem megfelelés feltárására és kezelésére szolgáló módszerek hozzáférhetősége, az e módszerek alkalmazásában szerzett tapasztalatok és e módszerek alkalmazásának átláthatósága, különös tekintettel a rendszer tagjai részéről elkövetett – vélt vagy valós – súlyos jogsértésekkel kapcsolatos helyzetek kezelésére,
- c) átláthatóság, különösen a rendszer hozzáférhetőségével kapcsolatban, az alapanyagok származási országaiban és régióiban használt nyelveken elkészült fordítások elérhetősége, a tanúsítvánnyal rendelkező üzemeltetők és a vonatkozó tanúsítványok listájának hozzáférhetősége és az audit jelentések hozzáférhetősége,
- d) az érdekelt felek bevonása, különös tekintettel az őslakos és helyi közösségekkel a rendszer kidolgozása és felülvizsgálata, valamint az auditok során a határozathozatal megelőzően folytatott konzultációra, valamint az általuk tett észrevételekre adott válaszokra;
- e) a rendszer általános megbízhatósága, különösen az ellenőrök és a rendszer megfelelő szerveinek akkreditálására, képzésére és függetlenségére vonatkozó szabályok fényében,
- f) a rendszer piaci aktualizálása, tanúsítvánnyal ellátott alapanyagok és bioüzemanyagok mennyisége származási országonként és típusonként, a résztvevők száma,
- g) a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről a rendszer által a tag(ok)nak nyújtott igazolások nyomon követésére szolgáló olyan mechanizmus bevezetésének egyszerűsége és hatékonysága, amely a csalárd tevékenységek megelőzésének eszközéül szolgál, különös tekintettel a vélt csalás, illetve adott esetben egyéb szabálytalanság felfedésére, kezelésére és nyomon követésére, valamint a felfedett csalások és szabálytalanságok eseteinek számára;

és ezen belül különösen:

- h) lehetőségek arra, hogy a szervezeteket felhatalmazzák arra, hogy a tanúsító szervezetet elismerjék és ellenőrizzék;
- i) a tanúsító szervek elismerésének és akkreditációjának feltételei;
- j) a tanúsító szervek ellenőrzésének szabályai.

A Bizottság az önkéntes rendszerek által készített jelentéseket összesített formában vagy adott esetben azok teljességében elérhetővé teszi a 24. cikkben említett átláthatósági platformon.

A tagállamok a nemzeti rendszerüket bejelenthetik Bizottságnak. A Bizottság e rendszereket elsőbbséggel értékeli. Az ily módon bejelentett nemzeti rendszerek az ezen irányelv által meghatározott feltételeknek való megfelelésére vonatkozó határozatot – a bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok teljesülésének ellenőrzésére szolgáló rendszerek kölcsönös két- és többoldalú elismerésének a megkönnyítése érdekében – a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Amennyiben a határozat kedvező, az e cikkel összhangban létrehozott rendszerek nem utasíthatják el az adott tagállamok rendszereinek kölcsönös elismerését.”;

(*) Egy évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

(**) Ezen irányelv elfogadásának dátumát.

(***) 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően.

e) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Valamely tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezése alapján a Bizottság megvizsgálja valamely bioüzemanyag-forrás tekintetében a 17. cikk alkalmazását, és a kérelem beérkezésétől számított hat hónapon belül – a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően – határozatot hoz arról, hogy az érintett tagállam a szóban forgó forrásból származó bioüzemanyagot figyelembe veheti-e a 17. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában.”.

7. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3), (4) és az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a (2) bekezdésben említett jelentésekben, az Unión kívüli területek pedig a (2) bekezdésben említettekkel egyenértékű és az illetékes szervek által készített jelentésekben tájékoztatják a Bizottságot a mezőgazdasági nyersanyagok termesztéséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás jellemző mértékéről.

(4) A Bizottság – a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktus útján – megállapíthatja, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett jelentések pontos adatokat tartalmaznak a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók alapanyagainak termesztéséből származó, az adott területen jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátás mértékének meghatározására, a 17. cikk (2) bekezdésében említett célok vonatkozásában.

(5) A Bizottság legkésőbb 2012. december 31-ig, majd ezt követően két évente jelentést készít az V. melléklet B. és E. részében szereplő becült jellemző és alapértelmezett értékekről, különös figyelmet fordítva a közlekedésből és a feldolgozásból származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra.

Amennyiben az első albekezdésben említett jelentésekben foglaltak azt jelzik, hogy az V. melléklet B. és E. részében szereplő becült jellemző és alapértelmezett értékeket a legfrissebb tudományos eredmények alapján esetleg ki kell igazítani, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

b) a (6) bekezdést el kell hagyni;

c) a (7) bekezdés első, második és harmadik albekezdése helyébe a következő lép:

„(7) A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az V. mellékletet azzal a céllal, hogy – amennyiben indokolt – beillesse az ugyanezen vagy más nyersanyagok esetében alkalmazandó, további bioüzemanyag-előállítási módokra vonatkozó értékeket. A felülvizsgálat során mérlegeli az V. melléklet C. részében meghatározott módszertan módosítását is, különösen az alábbiak tekintetében:

- a hulladékok és a maradékanyagok számításba vételének módszere,
- a társtermékek számításba vételének módszere,
- a kogeneráció számításba vételének módszere; valamint
- a mezőgazdasági haszonnövény-maradványok társtermékként való elismerése.

A hulladék növényi vagy állati eredetű olajból készült biodízelre vonatkozó alapértelmezett értékeket a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni. Amennyiben a felülvizsgálat eredményeként a Bizottság azt állapítja meg, hogy az V. mellékletet ki kell egészíteni, a Bizottságot felhatalmazást kap a 25a. cikk szerinti, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, az V. melléklet A., B., D. és E. részében szereplő, becült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése – de nem törlése vagy módosítása – érdekében, azon bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók előállításának módjai tekintetében, amelyekre vonatkozóan az említett melléklet még nem tartalmaz konkrét értékeket.”;

d) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) Az V. melléklet C. része 9. pontja egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, amennyiben szükséges, a Bizottság részletes műszaki előírásokat és fogalom meghatározásokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni”.

8. A 21. cikket el kell hagyni.

9. A 22. cikk (1) bekezdésének második albekezdése a következőképpen módosul:

a) az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok fejlesztése és részaránya, és ennek kapcsán egy fenntarthatósági szempontokra összpontosító erőforrás-elemzés az élelmezési és takarmányozási célú növények termesztésének a bioüzemanyag-előállításal való helyettesítéséből fakadó hatásokhoz kapcsolódóan, amely megfelelően figyelembe veszi a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvben⁺ megállapított hulladékhierarchiát, a biomassa lépcsőzetes felhasználásának elvét, továbbá a talajban a szükséges szénkészlet fenntartásával, valamint a talajminőségnek és az ökoszisztémák minőségének a megőrzésével kapcsolatos szempontokat;”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„o) a VIII. melléklet A. részében felsorolt egyes alapanyag-kategóriáknak megfelelő bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók energiaegységben kifejezett azon mennyiségi értékei, amelyeket az érintett tagállam a 3. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 3. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározott célkitűzések elérése érdekében figyelembe vesz.”.

10. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés utolsó mondatát el kell hagyni;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók használatának betudható üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarításról szóló jelentésében a Bizottság a tagállamok által a 22. cikk (1) bekezdésének o) pontjával összhangban bejelentett értékeket veszi figyelembe, ideértve a VIII. melléklet szerinti, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő gázkibocsátás becslés előzetes középtételeit és az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományt. A Bizottság közlésezi a földhasználat közvetett megváltozásából eredő gázkibocsátás becslés előzetes értékeit, valamint az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományra vonatkozó adatokat. Ezenfelül a Bizottság értékeli, hogy a közvetlen kibocsátás-megtakarításra vonatkozó becslés változna-e és milyen irányban, ha behelyettesítési módszer alkalmazásának keretében számba vennék a társtermékeket is.”;

c) az (5) bekezdés e) és f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) a IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok hozzáférhetősége és fenntarthatósága, és ennek kapcsán az élelmezési és takarmányozási célú növények termesztésének a bioüzemanyag-előállításal való helyettesítéséből fakadó hatások értékelése, megfelelően figyelembe véve a 2008/98/EK irányelvben megállapított hulladékhierarchiát, a biomassa lépcsőzetes felhasználásának elvét, továbbá a talajban a szükséges szénkészlet fenntartásával, valamint a talajminőségnek és az ökoszisztémák minőségének a megőrzésével kapcsolatos szempontokat; valamint

f) értékelés arról, hogy a földhasználat közvetett megváltozásából fakadó kibocsátások becsléséhez alapul vett elemzésben azonosított bizonytalansági tartomány csökkenthető-e, illetve hogy figyelembe lehet-e venni az uniós szakpolitikák – mint például a környezetvédelmi, az éghajlat- és az agrárpolitika – lehetséges hatásait;”;

d) a (8) bekezdés első albekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 3. cikk (4) bekezdésében említett célértékekkel kapcsolatban az alábbiak felülvizsgálata:

i. az e célértékek eléréséhez végrehajtandó intézkedések költséghatékonyasága;

ii. annak felmérése, hogy e célértékek megvalósíthatók-e a bioüzemanyag-előállítás fenntarthatóságának az Unióban és harmadik országokban való biztosítása mellett, és figyelembe véve a gazdasági, a környezeti és a társadalmi hatásokat, ideértve többek között a biológiai sokféleségre gyakorolt közvetett hatásokat, valamint a második generációs bioüzemanyagok kereskedelmi beszerezhetőségét;

iii. a célértékek megvalósításának az élelmiszerek elérhető áron való beszerezhetőségére gyakorolt hatása;

iv. az elektromos, a hibrid és a hidrogénüzemű járművek kereskedelmi beszerezhetősége, valamint a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedési ágazatban felhasznált részaránya kiszámítására választott módszer;

- v. a konkrét piaci feltételek értékelése, figyelembe véve különösen azokat a piacokat, amelyeken a közlekedési célú üzemanyagok a végső energiafogyasztásnak több mint a felét képviselik, valamint azokat a piacokat, amelyek teljes mértékben az importált bioüzemanyagoktól függenek;”.

11. a 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A (2) bekezdésben említett esetek kivételével a Bizottságot a megújuló energiaforrásokért felelős bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók fenntarthatóságára vonatkozó ügyekben a Bizottságot a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók fenntarthatóságával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).”.

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (5) bekezdésében és a 19. cikk (7) bekezdésében említett, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ... (*) kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (5) bekezdésében és a 19. cikk (7) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 3. cikk (5) bekezdése és a 19. cikk (7) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”.

13. Ezen irányelv II. mellékletével összhangban az V. melléklet módosul, és beillesztésre kerül a VIII. és IX. melléklet.

3. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság legkésőbb ... (**) -ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben többek között felméri, hogy az uniós piacon 2020-ra rendelkezésre áll-e a földterület használatát nem igénylő alapanyagokból és nem élelmiszernövényekből előállított költséghatékony bioüzemanyagok szükséges mennyisége – kitérve arra, hogy ezek fenntarthatóságának biztosítása érdekében szükséges van-e további kritériumokra –, valamint áttekinti a bioüzemanyagok és

(*) Ezen irányelv hatálybalépésének dátumát.

(**) Egy évvel ezen irányelv hatálybalépését követően.

a folyékony bio-energiához vezető előállításának tekintetében a földhasználat közvetett megváltozásából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos legmegbízhatóbb tudományos eredményeket. A jelentéssel együtt adott esetben be kell nyújtani olyan további intézkedésekre irányuló javaslatokat, amelyek figyelembe veszik a gazdasági, a társadalmi és a környezeti megfontolásokat. A 98/70/EK irányelv V. melléklete és a 2009/28/EK irányelv VIII. melléklete kiigazítása céljából a jelentésben adott esetben meg kell határozni a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához vezető előállítására és tanúsítvánnyal való ellátására vonatkozó kritériumokat is.

(2) A Bizottság a legfrissebb és legkiválóbb tudományos eredmények alapján felülvizsgálja, hogy az ezzel az irányelvvel bevezetett intézkedések mennyire hatékonyan korlátozzák a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához vezető előállításával összefüggésben a földhasználat közvetett megváltozásából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást, és erről legkésőbb 2017. december 31-ig jelentésben számol be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ezzel összefüggésben a jelentésbe bele kell foglalni a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához vezető előállításával összefüggő, a földhasználat közvetett megváltozásából fakadó üvegházhatásúgáz-kibocsátások modellezése során nyert eredményeket befolyásoló legfőbb feltételezésekhez kapcsolódó mindenkor legfrissebb információkat is, ideértve a mezőgazdasági terméshozamok és termelési hatékonyság tekintetében mért tendenciákat, a társtermékek hozzárendelését, a megfigyelt globális földhasználat-változást és az erdőirtás arányát, valamint az uniós szakpolitikák – mint például a környezetvédelmi, az éghajlat- és az agrárpolitika – lehetséges hatásait, és a felülvizsgálati folyamatba be kell vonni az érdekelt feleket is. E jelentésben meg kell vizsgálni továbbá az olyan, a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok és bio-energiához vezető előállításának tanúsítási rendszerei kapcsán bekövetkezett fejleményeket is, amely bioüzemanyagok és bio-energiához vezető előállításuk szerepelnek ugyan a 98/70/EK irányelv V. mellékletében és a 2009/28/EK irányelv VIII. mellékletében, de a projektszintű kockázatomértékelő intézkedések révén a földhasználat közvetett megváltozásának alacsony kockázata mellett kerülnek előállításra, továbbá a jelentésben ki kell térni az említett rendszerek hatékonyságára is.

Az első albekezdésben említett jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot kell csatolni, amely a legkiválóbb tudományos eredmények alapján a földhasználat közvetett megváltozásából eredő, kiigazított becsült üvegházhatásúgáz-kibocsátás tényezőit beilleszti a megfelelő fenntarthatósági kritériumok közé, másrészt csatolni kell hozzá egy, a földterület használatát nem igénylő alapanyagokból és nem élelmezési célú terményekből előállított bioüzemanyagok számára biztosított, a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti ösztönzők hatékonyságáról készített áttekintést. A jelentés részeként a Bizottság a tagállamok által a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (5) bekezdése alapján készített jelentések fényében értékeli a csalások megelőzése és a velük szembeni fellépés céljából hozott intézkedések hatékonyságát, és adott esetben javaslatokat nyújt be a további, többek között uniós szinten meghozandó intézkedésekre vonatkozóan.

(3) A Bizottság – amennyiben az a 98/70/EK irányelv 7c. cikke (6) bekezdésének második albekezdése és a 2009/28/EK irányelv 18. cikke (6) bekezdésének második albekezdése szerinti önkéntes rendszerek keretében készített jelentések alapján indokolt – javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az említett irányelvek önkéntes rendszerekhez kapcsolódó rendelkezéseinek a legjobb gyakorlat elősegítése céljából történő módosítása céljából.

4. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb ... (*). E rendelkezésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb intézkedéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A tagállamok ennek alkalmával tájékoztatják a Bizottságot a 2009/28/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdésének e) pontjával összhangban meghatározott nemzeti célértékeikről, valamint adott esetben a nemzeti célértékeiknek az említett pontban említett referenciaértéktől való eltéréséről és ennek indokairól.

A tagállamok 2020-ban jelentést tesznek a Bizottságnak a 2009/28/EK irányelv 3. cikke (4) bekezdésének e) pontjával összhangban meghatározott nemzeti célértékeik teljesítése terén elért eredményekről, és megjelölik az esetleges elmaradások okait.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(*) 24 hónappal ezen irányelv elfogadását követően.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

az Európai Parlament részéről
az elnök

...

a Tanács részéről
az elnök

...

I. MELLÉKLET

A 98/70/EK irányelv mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. A IV. melléklet C. részének 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (e_1) kiszámításához az összes kibocsátást egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (*),}$$

ahol:

e_1 = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátások (a bioüzemanyagból származó, megajoule-ban megadott energia egy egységére jutó CO_2 -egyenérték tömegeként, grammban kifejezve). A „szántó” (***) és az „évelő növényekkel borított szántó” (***) egyazon földhasználatnak tekintendő;

CS_R = a referencia-földhasználathoz tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). A referencia-földhasználat a 2008. januári vagy – ha az későbbi – a nyersanyag előállítását 20 évvel megelőző földhasználat;

CS_A = a tényleges földhasználathoz tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). Azokban az esetekben, amikor a szénkészlet egy évnél hosszabb idő alatt halmozódik fel, a CS_A értékét a 20 év elteltével vagy – ha az korábbi – a növény kifejezett állapotának elérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet adja;

P = a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból [...] egységnyi területen évente előállított energia); valamint

e_B = 29 gCO_2eq/MJ értékű bónusz olyan bioüzemanyagokra, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik, és teljesülnek a 8. pontban előírt feltételek.

(*) A CO_2 molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

(**) Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület meghatározása szerinti szántó.

(***) Évelő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma).”.

2. Az irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„V. MELLÉKLET

A. rész: A bioüzemanyagok előállítása kapcsán a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás előzetesen becsült mértéke (gCO_2eq/MJ) (*)

Alapanyagcsoport	Középtérték (*)	Az érzékenységi elemzésből származó százalékosztály-közi tartomány (**)
Gabonafélék és egyéb, keményítőben gazdag növények	12	8–16
Cukornövények	13	4–17
Olajnövények	55	33–66

(*) Az itt megadott középtértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik.

(**) Az itt szereplő tartomány az eredmények 90 %-át reprezentálja, az elemzésből származó öt és kilencvenöt százalékos értékek felhasználásával. Az öt százalékos érték olyan értéket jelent, amely alatt a megfigyelések 5 %-a található (vagyis a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 8, 4 és 33 gCO_2eq/MJ alatti eredményeket). A kilencvenöt százalékos érték olyan értéket jelent, amely alatt a megfigyelések 95 %-a található (vagyis a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 16, 17 és 66 gCO_2eq/MJ feletti eredményeket).

B. rész: A földhasználat közvetett megváltozása kapcsán kibocsátássemlegesnek tekinthető bioüzemanyagok

Az alábbiakban felsorolt alapanyag-kategóriákból előállított bioüzemanyagoknál úgy kell tekinteni, hogy nem keletkezik kibocsátás a földhasználat közvetett megváltozásából eredően:

1. az e melléklet A. részében nem szereplő alapanyagok;
2. a földhasználat közvetlen megváltozását okozó alapanyagok, azaz amelyek természetesen az IPCC szerinti következő földterület-kategóriák: erdőterület, füves terület, vizes élőhely, település és egyéb földterület egyikének helyébe a szántó, illetve évelő növényekkel borított szántó lép (**). Ebben az esetben a földhasználat közvetlen megváltozásából eredő kibocsátás értékét (e_i) a IV. melléklet C. része 7. pontjának megfelelően kellett kiszámítani.

(*) Az itt megadott középértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik. A mellékletben szereplő értékek nagysága érzékeny arra, hogy a becslés céljára kidolgozott gazdasági modellek milyen feltételezéstartományt alkalmaznak (például a társtermékek kezelése, terméshozam alakulása, szénkészség, más termények kiszorítása, stb.). Habár az e becslésekhez tartozó bizonytalansági tartományt emiatt nem lehet pontosan meghatározni, az eredményekről érzékenységi elemzés készült a legfőbb paraméterek véletlenszerű változása alapján (Monte-Carlo-elemzés).

(**) Évelő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid élettartamú sarjerdő és az olajpálma)."

II. MELLÉKLET

A 2009/28/EK irányelv mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. Az V. melléklet C. részének 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (e_i) kiszámításához az összes kibocsátást egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B (*),$$

ahol:

e_i = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátások (a bioüzemanyagból vagy folyékony bio-energiához származó, megajoule-ban megadott energia egy egységére jutó CO₂-egyenérték tömegeként, grammban kifejezve). A „szántó” (**) és az „évelő növényekkel borított szántó” (***) egyazon földhasználatnak tekintendő;

CS_R = a referencia-földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). A referencia-földhasználat a 2008 januárjában vagy – ha az későbbi – a nyersanyag előállítása előtt 20 évvel aktuális földhasználat;

CS_A = a tényleges földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). Azokban az esetekben, amikor a szénkészlet egy évnél hosszabb idő alatt halmozódik fel, a CS_A értékét a 20 év elteltével vagy – ha az korábbi – a növény kifejtett állapotának elérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet adja;

P = a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból vagy folyékony bio-energiához származó egységnyi területen évente előállított energia); valamint

e_B = 29 gCO_{2eq}/MJ értékű bónusz olyan bioüzemanyagokra vagy folyékony bio-energiához származóakra, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik, és teljesülnek a 8. pontban előírt feltételek.

(*) A CO₂ molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

(**) Az Éghajlat-változási Kormányközi Testület meghatározása szerinti szántó.

(***) Évelő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma).”

2. Az irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„VIII. MELLÉKLET

A. rész: A bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához alapanyagok előállítása kapcsán a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás előzetesen becsült mértéke (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Alapanyagcsoport	Középtérték (*)	Az érzékenységi elemzésből származó százalékosztály-közi tartomány (**)
Gabonafélék és egyéb, keményítőben gazdag növények	12	8–16
Cukornövények	13	4–17
Olajnövények	55	33–66

(*) Az itt megadott középtértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik.

(**) Az itt szereplő tartomány az eredmények 90 %-át reprezentálja, az elemzésből származó öt és kilencvenöt százalékos értékek felhasználásával. Az öt százalékos érték olyan értéket jelent, amely alatt a megfigyelések 5 %-a található (vagyis a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 8, 4 és 33 gCO_{2eq}/MJ alatti eredményeket). A kilencvenöt százalékos érték olyan értéket jelent, amely alatt a megfigyelések 95 %-a található (vagyis a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 16, 17 és 66 gCO_{2eq}/MJ feletti eredményeket).

B. rész: A földhasználat közvetett megváltozása kapcsán kibocsátássemlegesnek tekinthető bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók

Az alábbiakban felsorolt alapanyag-kategóriákból előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók kapcsán úgy kell tekinteni, hogy nem keletkezik kibocsátás a földhasználat közvetett megváltozásából eredően:

1. az e melléklet A. részében nem szereplő alapanyagok
2. a földhasználat közvetlen megváltozását okozó alapanyagok, azaz amelyek termesztésekor az IPCC szerinti következő földterület-kategóriák: erdőterület, füves terület, vizes élőhely, település és egyéb földterület egyikének helyébe a szántó, illetve évelő növényekkel borított szántó lép (**). Ebben az esetben a földhasználat közvetlen megváltozásából eredő kibocsátás értékét (el) a IV. melléklet C. része 7. pontjának megfelelően kellett kiszámítani.

(*) Az itt megadott középértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik. A mellékletben szereplő értékek nagysága érzékeny arra, hogy a becslés céljára kidolgozott gazdasági modellek milyen feltételezéstartományt alkalmaznak (például a társtermékek kezelése, terméshozam alakulása, szénkészség, más termények kiszorítása, stb.). Habár az e becslésekhez tartozó bizonytalansági tartományt emiatt nem lehet pontosan meghatározni, az eredményekről érzékenységi elemzés készült a legfőbb paraméterek véletlenszerű változása alapján (Monte-Carlo-elemzés).

(**) Évelő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid élettartamú sarjerdő és az olajpálma).".

3. Az irányelv a következő melléklettel egészül ki:

"IX. MELLÉKLET

A. rész: A 3. cikk (4) bekezdésének e) pontjában említett célérték(ek) teljesítése szempontjából kétszeres energiaértéken beszámítandó alapanyagok és üzemanyagok

- a) A földterületen tavakban vagy fotobioreaktorokban termesztett algák.
- b) Vegyes kommunális hulladék biomasszahányada, amelynek nem képezi részét a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott újrahatszósítási célok hatálya alá tartozó, külön gyűjtött háztartási hulladék.
- c) Magánháztartásokból származó, a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott biohulladék, amelyre az ugyanezen irányelv 3. cikkének 11. pontja szerinti elkülönített gyűjtés vonatkozik.
- d) Ipari hulladék biomasszahányada, amely nem alkalmas az élelmiszer- vagy takarmánynövény-termesztésben való felhasználásra, ideértve a kis- és nagykereskedelemből, valamint az agrár-élelmiszeriparból, a halászatból és akvakultúrából származó anyagokat is, az e melléklet B. részében felsorolt alapanyagok kivételével.
- e) Szalma.
- f) Állati eredetű trágya és szennyvíziszap.
- g) Pálmaolajprés effluense és pálmatermés üres héja.
- h) Tallolaj-szurok.
- i) Nyers glicerin.
- j) Kipréselt cukornád.
- k) Szőlőtörköly és borseprő.
- l) Dióhéj.
- m) Háncs és héj.
- n) Lemorzolt kukoricacső.
- o) Az erdőgazdálkodásból és az erdőgazdálkodással kapcsolatos iparágakból származó hulladékok és maradványok biomasszahányada, azaz fakéreg, ágak, ritkításból visszamaradt hulladékfa, levelek, tűlevelek, lombkorona, fűrészpor, faforgács, feketelúg, acetátoldat, rostiszap, lignin és tallolaj.
- p) A 2. cikk második bekezdésének s) pontjában meghatározott egyéb nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagok.

- q) A 2. cikk második bekezdésének r) pontjában meghatározott egyéb lignocellulóz-tartalmú anyagok a fűrészrönkök és furnérrönkök kivételével.
- r) Nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásból származó üzemanyagok.

B. rész: A 3. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett célértékhez való hozzájárulás szempontjából kétszeres energiaértéken beszámítandó alapanyagok listája

- a) Használt sütóolaj.
- b) Az 1069/2009/EK rendelettel (*) összhangban 1. és 2. kategóriába sorolt állati eredetű zsírok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.)."

A Tanács indokolása: A Tanács (EU) 2/2015 álláspontja első olvasatban a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(2015/C 50/02)

I. BEVEZETÉS

A Bizottság 2012. október 18-án benyújtotta a fenti javaslatot, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikkének (1) bekezdésén, valamint egyes javasolt rendelkezések tekintetében a 114. cikkén alapul.

A javaslat⁽¹⁾ célja az üzemanyagok minőségéről szóló (a 2009/30/EK irányelvvel módosított 98/70/EK) irányelv, valamint a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló (2009/28/EK) irányelv (a továbbiakban: a megújulóenergia-irányelv) módosítása az e két irányelvben foglalt azon követelmény alapján, amely szerint a Bizottságnak jelentést kell benyújtania, amelyben áttekinti a közvetett földhasználat-változás⁽²⁾ révén az üvegházhatású gázok kibocsátására gyakorolt hatást, és megvizsgálja e hatás csökkentésének módjait, továbbá adott esetben a jelentéssel együtt javaslatot is előterjeszt.⁽³⁾

Az Európai Parlament Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottsága 2013. július 11-én szavazta meg jelentését, ezt követően pedig az Európai Parlament 2013. szeptember 11-én elfogadta az első olvasatban kialakított álláspontját.⁽⁴⁾

A Tanács 2014. június 13-án politikai megállapodásra jutott a javaslat tervezetével kapcsolatban. A jogi-nyelvi ellenőrzést követően a Tanács 2014. december 9-én elfogadta álláspontját az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkében meghatározott rendes jogalkotási eljárással összhangban.

Munkája során a Tanács figyelembe vette az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét is. A Régiók Bizottsága úgy döntött, hogy nem ad ki véleményt.

II. CÉL

A bizottsági javaslat az olyan bioüzemanyagokra való átállást kívánja ösztönözni, amelyek használata a közvetett földhasználat-változásból eredő becsült hatással együtt számítva is jelentős ÜHG-kibocsátásmegtakarítást eredményez. Habár a Bizottság hangsúlyozza, hogy a már meglévő beruházásokat védeni kell, javaslatának fő céljai és fő elemei a következők:

- a hagyományos (a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátás kockázatát hordozó) bioüzemanyagok részarányának korlátozása a megújulóenergia-irányelvben rögzített célértékek teljesítéséhez szükséges vállalásokban;
- a bioüzemanyag-előállítási eljárások üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos teljesítményének javítása (az előállítással járó kibocsátás csökkentése) az új létesítmények ÜHG-kibocsátásmegtakarítási küszöbértékének növelésével, a már működő létesítmények védelmét fenntartva;
- az újszerű (a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátás alacsony kockázatát hordozó) bioüzemanyagok piaci térnyerésének ösztönzése annak érdekében, hogy a hagyományos bioüzemanyagoknál nagyobb mértékben járuljanak hozzá a megújulóenergia-irányelvben rögzített célértékek teljesítéséhez;
- az ÜHG-kibocsátással kapcsolatos jelentéstétel javítása, arra kötelezve a tagállamokat és az üzemanyag-forgalmazókat, hogy adjanak becslést a bioüzemanyagok kapcsán a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátásról.

III. A TANÁCS ÁLLÁSPONTJÁNAK ELEMZÉSE

1. Általános megjegyzések

A Tanács a javaslat fő céljait tekintve egyetért a Bizottsággal és a Parlamenttel, mindazonáltal az általa alkalmazott megközelítésnek megfelelően módosította az eredeti javaslatot. A Tanács kiegyensúlyozott megközelítésre törekszik, amely a következő tényezők mindegyikét figyelembe veszi:

- a közvetett földhasználat-változás globális jelensége,
- az újszerű bioüzemanyagokat előnyben részesítő ösztönzők bevezetésének szükségessége,
- a beruházásokra vonatkozó világosabb jövőkép, valamint a jelenleg hatályos uniós jogszabályok alapján végrehajtott beruházások védelme.

⁽¹⁾ 15189/12 ENV 789 ENER 417 ENT 257 TRANS 346 AGRI 686 POLGEN 170 CODEC 2432.

⁽²⁾ Rövidítése az angol nyelvi változatban: „ILUC”.

⁽³⁾ A 2009/30/EK irányelv 7d. cikkének (6) bekezdése és a 2009/28/EK irányelv 19. cikkének (6) bekezdése.

⁽⁴⁾ A7-0279/2013.

E megközelítést követve a Tanács az álláspontjában – a szöveg átfogalmazásával és egyes rendelkezések elhagyásával – bizonyos mértékben módosította az eredeti bizottsági javaslatot annak érdekében, hogy az megfeleljen a jelenlegi helyzetnek és a közvetett földhasználat-változásra vonatkozó becsléseket övező bizonytalanságoknak, valamint a bioüzemanyagok gyártási és felhasználási körülményeinek és kilátásainak. Ez azt is jelenti, hogy a Tanács nem fogadott el minden módosítást, amelyet az Európai Parlament a törölt rendelkezésekhez kapcsolódóan vezetett be az első olvasatban elfogadott véleményébe. Emellett a Tanács több javasolt módosítást azért nem fogadott el, mert úgy ítélte meg, hogy azok nem szolgálják megfelelően az irányelv céljainak elérését; más rendelkezések szövegét pedig az irányelv egyértelműbbé tétele és jobb érvényesíthetősége érdekében újrafogalmazta.

A lényegi változtatások leírását az alábbi pontok tartalmazzák.

2. Alapvető szakpolitikai kérdések

i. A hagyományos bioüzemanyagokra vonatkozó korlátok és az új létesítmények

A Bizottság 5 %-ban javasolta korlátozni a gabonafélékből és egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor-, illetve olajnövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók részarányát a megújulóenergia-irányelvben rögzített célértékek teljesítéséhez szükséges vállalatokban, ugyanakkor azok összes felhasználására nézve nem határozott meg határértéket.

A Tanács úgy látja, hogy a mennyiségi határ megfelelő szakpolitikai eszköz a közvetett földhasználat-változás csökkentésére, ugyanakkor úgy véli, hogy a bizottsági javaslatot a fent említett céloknak megfelelően módosítani kell. Ezért álláspontjában 7 %-os korlátot állapított meg. Megjegyzendő, hogy a Bizottság által javasolt mennyiségi határt a Parlament is megemelte a 181. módosításával (6 %-ra, az energianövényeket is beleértve). A Tanács nem támogatja a Parlament 184/REV módosítását, amely az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvben rögzített, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás intenzitására vonatkozó csökkentési célértékekre is alkalmazza a mennyiségi korlátot, és megjegyzi, hogy ezt a Bizottság sem irányozta elő a javaslatában. A Tanács úgy ítéli meg, hogy a mennyiségi korlát alkalmazása ebben az esetben nem helyénvaló, mivel az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvben meghatározott célérték az uniós üzemanyag-szerkezet üvegházhatásúgáz-kibocsátásának intenzitására vonatkozóan meghatározott csökkentési cél.

Továbbá, habár a Tanács elfogadja a megújulóenergia-irányelv céljainak eléréséhez történő hozzájárulás korlátozását, fontosnak tartja, hogy a megállapított mennyiségi határ ne korlátozza a tagállamok mozgásterét azáltal, hogy a mennyiségi határt meghaladó bioüzemanyag-mennyiség nem fenntarthatónak minősül, és így nem kaphat támogatást a tagállamokban. A Tanács ezért nem tudja elfogadni az Európai Parlament 89. módosítását.

Ami az új létesítményeket illeti, a Tanács elvben egyetért a Bizottságnak a Parlament által szintén támogatott megközelítésével, miszerint az új létesítményekben előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítására vonatkozó 60 %-os minimális küszöbérték elérését el kell halasztani (a javasolt 2014. július 1-jei időpont helyett az irányelv hatálybalépésének időpontjára).

ii. A közvetett földhasználat-változásra vonatkozó becslések, jelentéstétel és felülvizsgálat

A Bizottság az eredeti javaslatában kötelezettséget irányzott elő a tagállamok/üzemanyag-forgalmazók számára a tekintetben, hogy a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók felhasználásából eredő, a teljes életciklusra vetített ÜHG-kibocsátásmegtakarítás számítása céljából a közvetett földhasználat-változás miatti becsült kibocsátási értékekről is tegyenek jelentést. Ennek megfelelően tett javaslatot az új mellékletekre (az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv V. melléklete, illetve a megújulóenergia-irányelv VIII. melléklete), amelyek a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátások becsült mértékét tartalmazzák bizonyos alapanyagcsoportokra ⁽¹⁾ vonatkozóan.

A Tanács úgy véli, hogy olyan rendelkezéseket kellene előírni, amelyek jobban tükrözik a modellezéssel, a feltételezésekkel és a közvetett földhasználat-változásra vonatkozó becslésekkel kapcsolatos bizonytalanság mértékét, ugyanakkor törekedni kellene a közvetett földhasználat-változás jelenségének jobb megértésére és a megbízható tudományos eredmények előállításának támogatására. A tanácsi szövegváltozat ezért – a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátásokra vonatkozó előzetes becslésekkel kapcsolatos bizonytalanság miatt – értéktartományokat határoz meg a fent említett új mellékletekben. A Tanács javaslata értelmében a tagállamoknak/üzemanyag-forgalmazóknak jelentést kell majd tenniük az említett mellékletekben felsorolt egyes alapanyagcsoportokból előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók mennyiségéről, a Bizottságnak pedig ezen adatok alapján kell teljesítenie a jelentéstételt, többek között az értéktartományokra vonatkozóan is, a bizonytalanság mértékének csökkentése – és ezáltal megbízhatóbb tudományos adatok rendelkezésre állásának biztosítása – céljából. A Bizottságnak továbbá a jelentéstétel és a felülvizsgálat keretében vizsgálnia kellene az uniós szakpolitikák – például a környezetvédelmi, az éghajlat-változási és a mezőgazdasági politika – lehetséges hatásait, valamint azt, hogy azokat figyelembe lehetne-e venni.

A Tanács javaslata megerősített felülvizsgálati elemeket is tartalmaz, a földhasználat közvetett megváltozásának előidézése tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok/folyékony bio-energiahordozók új

⁽¹⁾ Gabonafélék és egyéb, keményítőben gazdag növények, valamint cukor-, illetve olajnövények.

fogalom meghatározásával együtt. A Bizottságnak a jelentésében ki kell térnie a földhasználat közvetett megváltozásának előidézése tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok – többek között a terméshozam-növekedésnek köszönhetően nyert bioüzemanyagok – azonosítására és tanúsítvánnyal való ellátására vonatkozó kritériumokra, valamint vizsgálnia kell az említett alacsony kockázatot jelentő – az ÜHG-kibocsátás mérséklésére irányuló projektszintű intézkedések mellett előállított – bioüzemanyagokra és bio-energiahordozókra vonatkozó tanúsítási rendszereket is. A felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés fenntartja annak a lehetőségét, hogy a közvetett földhasználat-változástól eredő, kiigazított becsült üvegházhatásúgáz-kibocsátási tényezők a későbbiekben bekerüljenek a fenntarthatósági kritériumok közé. Ezenkívül a Tanács álláspontjában szereplő felülvizsgálati rendelkezés – a 189., a 107. és a 190. parlamenti módosítást követve – előírja, hogy a Bizottságnak a jelentésébe bele kell foglalnia a közvetett földhasználat-változásra vonatkozó becslésekhez felhasznált feltételezésekhez kapcsolódó mindenkori legfrissebb információkat is, ideértve a mezőgazdasági terméshozamok és termelékenység tekintetében tapasztalt trendeket, a társtermékek hozzárendelését, a megfigyelt globális földhasználat-változást és az erdőirtás arányát.

A Tanács – a közvetett földhasználat-változásra vonatkozó becslésekkel kapcsolatos, a fentiekben már felvázolt megfontolások miatt – nem tudja elfogadni a Parlament 60. módosítását, amely az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv alkalmazásában 2020-tól kezdődően a közvetett földhasználat-változással kapcsolatos tényezőket is bele kívánja foglalni a bioüzemanyagokból származó, teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámításába. Emellett általános szempontként a Tanács arra törekszik, hogy javaslatában a lehető legnagyobb koherenciát biztosítsa az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv és a megújulóenergia-irányelv módosításai között.

A Tanács véleménye szerint a két módosítandó irányelv közötti koherencia érdekében meg kell tartani a megújulóenergia-irányelv VIII. mellékletének a tanácsi álláspont szerint módosított változatát, valamint az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv új V. mellékletét is, tehát – a Parlament a 164. módosításával ellentétben – nem kell elhagyni azokat.

iii. Az újszerű bioüzemanyagokat támogató ösztönzők

Az újszerű bioüzemanyagok felhasználásának erőteljesebb ösztönzése érdekében a Bizottság – a hagyományos bioüzemanyagokra vonatkozó mennyiségi korlát mellett – olyan rendszert javasolt, amely még inkább támogatná a további területek kialakítását nem igénylő alapanyagokból előállított, újszerű bioüzemanyagokat. Ennek érdekében ezen anyagok energiatartalmát négyszeres szorzóval javasolja figyelembe venni a megújulóenergia-irányelvben a közlekedési célú felhasználás tekintetében meghatározott 10 %-os célkitűzés eléréséhez való hozzájárulás számításakor. A Bizottság ezzel összefüggésben új, IX. mellékletet is javasolt az említett irányelvhez, amely az ilyen alapanyagokat, például a hulladékokat és maradékanyagokat sorolja fel.

A Parlament a saját javaslatában kötelező erejű célértékeket irányzott elő, amelyek értelmében a tagállamoknak 2016-ra fokozatosan el kell érniük a 0,5 %-os, 2020-ra pedig a 2,5 %-os részarányt az újszerű bioüzemanyagok tekintetében. A IX. melléklet három (A., B. és C.) részből áll, mivel három kategóriába osztja az alapanyagokat, amelyeket a kategóriájuktól függően egyszeres, kétszeres vagy négyszeres energiaértéken kell beszámítani a közlekedési célú felhasználásra vonatkozó 10 %-os célérték, illetve – kizárólag az A. és a C. részben felsorolt alapanyagok esetében – az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozó célérték teljesítése szempontjából.

A Tanács egyetért azzal a törekvéssel, hogy ösztönözni kell a földhasználat közvetett megváltozásának előidézése tekintetében alacsony kockázatot jelentő, újszerű bioüzemanyagok felhasználását. Ugyanakkor erős kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy célszerű-e bizonyos alapanyagokat a bizottsági javaslatnak megfelelően négyszeres szorzóval figyelembe venni, mivel ez egyrészt felveti a piaci torzulások és a csalás kockázatát, másrészt nem feltétlenül tekinthető a leghatékonyabb eszköznek az újszerű bioüzemanyagok felhasználásának ösztönzésére. A tanácsi álláspont szövege ezért több elemet tartalmaz az újszerű bioüzemanyagok felhasználásának előmozdítására vonatkozóan, ugyanakkor nagyobb rugalmasságot engedélyez a tagállamoknak arra, hogy lehetőségeiknek és körülményeiknek megfelelően járjanak el. Az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozó tagállami célkitűzéseket a megújulóenergia-irányelvben rögzített, a közlekedési célú felhasználásra vonatkozó 10 %-os célkitűzés 0,5 százalékpontjának megfelelő referenciaérték alapján kell meghatározni. A tagállamok azonban – háromféle indok alapján – ennél alacsonyabb nemzeti célértéket is meghatározhatnak. Ha így járnak el, azt indokolniuk kell, csakúgy mint azt, ha nem teljesítik a nemzeti célértéket. A Bizottságnak pedig összefoglaló jelentést kell közzétennie a tagállamoknak az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozó nemzeti célértékeik teljesítése terén elért eredményeiről.

A Tanács tehát – amellett, hogy hatékony ösztönzőnek és a beruházások tekintetében egyértelmű jelzésnek tartja a jogilag nem kötelező erejű nemzeti célértékek meghatározását az újszerű bioüzemanyagokhoz – nem tudja támogatni a Parlament álláspontjában az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozóan meghatározott célkitűzésnek sem a jellegét, sem az ütemezését, tekintettel arra, hogy ezen üzemanyagok rendelkezésre állásával

és költségeivel kapcsolatban egyaránt aggályai vannak. Úgy tűnik, hogy a Tanács és – a 111. módosításának megfelelően – a Parlament egyetért abban, hogy a Bizottságnak a felülvizsgálat keretében értékelnie kell az újszerű bioüzemanyagok rendelkezésre állását, figyelembe kell vennie azok környezeti, gazdasági és szociális hatásait, valamint meg kell vizsgálnia a fenntarthatóságukra vonatkozó további kritériumok megállapításának lehetőségét.

Az újszerű bioüzemanyagokat támogató további ösztönzőként a tanácsi álláspont szövege kiterjeszti a megújulóenergia-irányelvben foglalt statisztikai átruházás eszközét az újszerű bioüzemanyagokra is, továbbá a célértékek teljesítéséhez való hozzájárulásuk kétszeres beszámítását kiterjeszti az említett irányelv átfogó célkitűzéseire.

A tanácsi álláspont módosított, új IX. mellékletet tartalmaz, amelynek A. része új alapanyagokkal – például az erdőgazdálkodásból származó hulladékokkal és maradáanyagokkal, valamint a magánháztartásokból származó biohulladékkal – bővült, és ezek mindegyikét kétszeres energiaértéken kell beszámítani a célértékek teljesítése szempontjából. Az említett melléklet B. része csak a használt sütőolajat és az állati eredetű zsírokat tartalmazza; ezen anyagok hozzájárulása nem számít bele az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozó nemzeti célérték teljesítésébe.

A szerzett jogokra vonatkozó rendelkezésként a IX. mellékletben nem szereplő, hulladéknak, maradványanyagoknak, nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagnak vagy lignocellulóz-tartalmú anyagnak minősített alapanyagokból előállított bioüzemanyagokat be lehet számítani az újszerű bioüzemanyagokra vonatkozó nemzeti célérték teljesítése szempontjából abban az esetben, ha azokat már az irányelv elfogadása előtt, meglévő létesítményekben használták. A Tanács véleménye szerint célszerű a IX. mellékletnek a tanácsi álláspontban szereplő egyszerűbb és átláthatóbb felépítését előnyben részesíteni a parlamenti álláspontban alkalmazott bonyolultabb szerkezettel szemben.

A Tanács általánosságban egyetért a Parlament azon szándékával, hogy meg kell szilárdítani azokat a rendelkezéseket, amelyeknek célja, hogy minimálisra csökkentsék a család – például az egyes szállítmányok Unión belüli többszöri elszámolása, vagy egyes anyagoknak a IX. melléklet hatálya alá sorolhatóság céljából történő szándékos módosítása – kockázatát. Ennek érdekében a Tanács beemelte az álláspontjába a 101. és a 185. módosítás vonatkozó elemeit, vagyis azt, hogy a tagállamok ösztönözzék olyan rendszerek kifejlesztését és alkalmazását, amelyek az értéklánc teljes hosszában nyomon követik az alapanyagokat és a belőlük készült bioüzemanyagokat, illetve gondoskodjanak arról, hogy család esetén megfelelő intézkedésre kerüljön sor. A tanácsi álláspont szövege ezenkívül jelentéstételi kötelezettséget is előír a tagállamok számára, hogy a Bizottság a tagállamoktól kapott információk alapján értékelni tudja a családok megelőzése és a velük szembeni fellépés céljából hozott intézkedések hatékonyságát és azt, hogy szükség van-e további intézkedésekre, akár uniós szinten is.

A tagállamoknak és a Bizottságnak a IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok hozzáférhetőségére és fenntarthatóságára vonatkozó jelentéstételi kötelezettségét illetően a Tanács álláspontja azt a kötelezettséget is előírja a tagállamok és a Bizottság számára, hogy kellően vegyék figyelembe a hulladék-keretirányelvben megállapított hulladékhierarchiát, a biomassza lépcsőzetes felhasználásának elvét, továbbá a talajban a szükséges szénkészlet fenntartásával, valamint a talajminőségnek és az ökoszisztémák minőségének a megőrzésével kapcsolatos szempontokat. Mindazonáltal a Tanács nem tartja megfelelőnek és alkalmazhatónak a Parlament 59. módosítását, amely felhatalmazná a Bizottságot, hogy a hulladékhierarchiának való megfelelés ellenőrzésére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. A Tanács megjegyzi továbbá, hogy a Parlament 12. és 109. módosítása hasonlóképpen arra szólítja fel a Bizottságot, hogy nyújtson be jelentést többek között az újszerű bioüzemanyagokról, valamint a hulladékokból, maradákokból, társtermékekből és a földterület használatát nem igénylő alapanyagokból előállított bioüzemanyagok környezeti és gazdasági hatásairól.

iv. *A megújuló energiaforrásból előállított villamos energiát és az energiahatékonysági intézkedéseket támogató ösztönzők*

A bizottsági javaslat a közvetett földhasználat-változással kapcsolatos kockázatok csökkentésének a bioüzemanyagok előállításához és felhasználásához közvetlenül kapcsolódó módjaival foglalkozik. A Tanács véleménye szerint azonban a közlekedés dekarbonizációja, mint átfogó célkitűzés a megújuló energiaforrásokból származó villamos energia szélesebb körű használatával is előmozdítható. A tanácsi álláspont szövege ezért növeli az elektromos vasúti és közúti járművek által felhasznált, megújuló energiaforrásból származó villamos energia hozzájárulásának számításánál alkalmazott együtthatókat annak érdekében, hogy fokozza annak szélesebb körű felhasználását és piaci térnyerését.

Ehhez hasonló rendelkezések a parlamenti álláspont szövegében nem találhatók. Ugyanakkor a parlamenti álláspont is felszólítja a Bizottságot arra, hogy tegyen ajánlásokat a közlekedési ágazatban az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás előmozdítása és ösztönzése érdekében foganatosítandó kiegészítő intézkedésekre; az ezen intézkedéseknek megfelelő energiamennyiséget figyelembe lehetne venni a közlekedésben felhasznált, megújuló forrásokból származó energia arányának a megújulóenergia-irányelvben rögzített 10 %-os célnak

való megfeleléssel összefüggésben történő számítása céljából (153. és 154. módosítás). A Tanács is egyetért azzal, hogy általánosságban az energiahatékonyság fokozása jelentős mértékben hozzájárul a közlekedés dekarbonizációjához, mindazonáltal véleménye szerint az ezzel kapcsolatos intézkedéseknek és azok hatásainak nem kell helyet kapniuk a megújulóenergia-irányelv módosításáról szóló irányelvben.

v. *A fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés: Önkéntes rendszerek és kölcsönös elismerés*

Az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvvel, illetve a megújulóenergia-irányelvvel létrehozott önkéntes rendszerekre vonatkozó jelentéstétel és azok működésének felülvizsgálata tekintetében mind a Tanács, mind a Parlament részletes, nagyon hasonló jelentéstételi rendelkezéseket vezetett be a szövegbe, amelyek lehetővé teszik, hogy a Bizottság felmérje a rendszerek függetlenségét, átláthatóságát, az érdekelt felek bevonását és a rendszerek általános megbízhatóságát (54., 58. és 103. parlamenti módosítás), a tanácsi szöveg pedig arra kéri fel a Bizottságot, hogy adott esetben nyújtson be javaslatot az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv és a megújulóenergia-irányelv önkéntes rendszerekhez kapcsolódó rendelkezéseinek a legjobb gyakorlat elősegítése céljából történő módosítása céljából.

A bioüzemanyagokra/folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó fenntarthatósági kritériumok teljesülésének ellenőrzésére szolgáló önkéntes, illetve nemzeti rendszerek kölcsönös elismerését illetően a Tanács úgy véli, hogy a belső piac zökkenőmentes működésének elősegítése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a minden rendszerre kiterjedő kölcsönös elismerés milyen feltételekkel alkalmazandó. A tanácsi álláspont szövege ezért olyan rendelkezéseket tartalmaz az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv, illetve a megújulóenergia-irányelv tekintetében, amelyek értelmében a tagállamok bejelenthetik a Bizottságnak a nemzeti rendszerüket, a Bizottság pedig a rendszereket elsőbbséggel értékeli. Az ily módon bejelentett nemzeti rendszerek megfelelésére vonatkozó határozatot vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni, és kedvező elbírálás esetén a vonatkozó cikkekkkel összhangban létrehozott többi rendszer – beleértve az önkéntes rendszereket is – nem utasíthatja el a rendszer elismerését. A parlamenti álláspont szövege a vizsgálati rendszerek automatikus kölcsönös elismeréséről rendelkezik (102. módosítás), ám ezt a Tanács nem tartja megfelelőnek.

vi. *Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok*

A bizottsági javaslat számos kiigazításról rendelkezik mind az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvre, mind a megújulóenergia-irányelvre vonatkozóan, mindenekelőtt arról, hogy a Bizottság felhatalmazást kapjon az EUMSZ 290. és 291. cikkén alapuló jogi aktusok elfogadására.

A Tanács felülvizsgálta ezeket a rendelkezéseket az EUMSZ által a két irányelv elfogadása óta eltelt időben bevezetett változtatások figyelembevételével, különös tekintettel az EUMSZ 290. cikkére, amelynek értelmében felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják. A Tanács úgy döntött, hogy ötéves időtartamra korlátozza a Bizottságnak adandó felhatalmazást a következőkre vonatkozó jogi aktusok tekintetében: az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv esetében a becsült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése a bioüzemanyagok előállítási módjai tekintetében, valamint az üzemanyagokra vonatkozó előírásokkal kapcsolatos engedélyezett elemző módszerek és a bioetanol tartalmú benzin esetében engedélyezett gőznyomáseltérés kiigazítása; a megújulóenergia-irányelv esetében pedig a IX. mellékletben felsorolt alapanyagok és üzemanyagok listájának esetleges kiegészítése, valamint a becsült jellemző és alapértelmezett értékek kiegészítése a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók előállítási módjai tekintetében. A Tanács ezért nem tudja elfogadni a parlamenti álláspontban szereplő módosításokat, amelyek módosítják vagy kiegészítik a Bizottságnak adandó felhatalmazással kapcsolatos – a Tanács által nem megtartott – rendelkezéseket.

A Bizottság által javasolt, felhatalmazással kapcsolatos további rendelkezéseket illetően a Tanács a rendelkezések mélyreható, egyenkénti elemzését követően arra a következtetésre jutott, hogy indokoltabb vagy végrehajtási aktusokat, vagy a rendes jogalkotási eljárást alkalmazni.

vii. *Preambulumbekezdések*

A Tanács módosította a preambulumbekendéseket annak érdekében, hogy azok összhangban legyenek az irányelv rendelkező részének vonatkozó, módosított rendelkezéseivel. Ebből következik, hogy a Tanácsnak a Parlament által módosított preambulumbekendésekkel kapcsolatos álláspontja megegyezik a megfelelő rendelkezésekre vonatkozó parlamenti módosításokkal kapcsolatos álláspontjával. A preambulumbekendésekkel kapcsolatban lásd még a 4. pont vonatkozó alpontját.

3. Egyéb szakpolitikai kérdések

A közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátásokat és az újszerű bioüzemanyagokat illetően a Tanács a nagyobb egyértelműség és a koherencia érdekében szükségesnek tartotta néhány új fogalom meghatározás beillesztését az üzemanyagok minőségéről szóló irányelvbe és a megújulóenergia-irányelvbe. A parlamenti álláspont szövege nagyszámú új fogalom meghatározást tartalmaz (34–37. és 69–76. módosítás), amelyekre a Tanács véleménye szerint nincs szükség, mindazonáltal megjegyzendő, hogy a javasolt új fogalom meghatározások közül néhány – legalábbis részben – megfelel a Tanács által bevezetett új fogalom meghatározásoknak (nevezetesen a „nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyag” és a „lignocellulóz-tartalmú anyag” fogalom meghatározása).

A bioüzemanyagok/folyékony bio-energiáhozozók üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatásának kiszámítása tekintetében a Tanács – a bizottsági javaslattal ellentétben – úgy döntött, hogy fenn kell tartani az olyan bioüzemanyagokra/folyékony bio-energiáhozozókra vonatkozó bónuszt, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik.

4. Az Európai Parlament által elfogadott egyéb módosítások

Azok a további módosítások, amelyeket a Tanács nem tartott szükségesnek vagy helyénvalónak az irányelv céljainak teljesítése szempontjából – és ezért az álláspontjába nem emelte be azokat –, a következőket érintik:

- az üzemanyag-forgalmazók azon kötelezettsége, hogy biztosítsák a meghatározott maximális oxigén-, illetve etanoltartalmú benzin forgalmazását (38. módosítás), illetve a tagállamok arra vonatkozó kötelezettsége, hogy gondoskodjanak a megújuló energiaforrásokból előállított energia benzinben felhasznált részarányának meghatározott értékéről (a 152/REV módosítás egy része) és a dízelbe kevert FAME-tartalom meghatározott százalékos arányáról (39. módosítás);
- a légi közlekedésben használt bioüzemanyagok beszállítói (40. módosítás);
- harmadik személyek törvényes használati és tulajdonjogai, valamint annak lehetősége, hogy szabadon, előzetesen és tájékozott módon nyilvánítsák ki beleegyezésüket a földterületek bioüzemanyagok előállítására való felhasználását illetően (49. és 96. módosítás);
- a Bizottság általi jelentéstétel a következőkről: a bioüzemanyag iránti fokozott kereslet hatása a társadalmi fenntarthatóságra, valamint a bioüzemanyag-termelés hatása a kellő mennyiségű növényi fehérje és az elérhető árú élelmiszerek rendelkezésre állására (50. módosítás);
- harmadik országokkal kötendő két- vagy többoldalú megállapodások megkötése és tartalma, valamint azok bioüzemanyagok fenntarthatóságával kapcsolatos vonatkozásai (55. és 100. módosítás);
- a származási garancia a célértéknek való megfeleléssel összefüggésben, valamint a statisztikai átruházás, közös projektek és közös támogatási rendszerek alkalmazása (88. módosítás);
- fenntartható földgazdálkodási gyakorlatok (97. módosítás);
- a következő részletes kereskedelmi vonatkozású információk Eurostat általi közzététele: bioüzemanyagokra vonatkozó adatok, behozatali és kiviteli adatok, a bioüzemanyag-ágazat által teremtett foglalkoztatásra vonatkozó információk (98. és 99. módosítás);
- további preambulumbekendések (a 4., a 8., a 13., a 129., a 16., a 17., a 22., a 24., a 25., a 27. és a 30. módosítás).

IV. ÖSSZEZGÉS

A Tanács az álláspontjának kialakítása során teljes mértékben figyelembe vette a Bizottság javaslatát és az Európai Parlament első olvasat során kialakított álláspontját. Az Európai Parlament által javasolt módosítások tekintetében a Tanács megállapítja, hogy álláspontja a módosítások bizonyos részét – elvben, részben vagy teljes egészében – magában foglalja.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU